

Drušánský zpravodaj

3/2015

foto Milan Krásný

Krátce z obsahu

Rozhovor se starostou

Informace odpadového
hospodářství

Fit hřiště

Z naší knihovny

Z činnosti ZŠ

Informace ze SRPDS

Hudební, taneční
a výtvarná škola

Z naší školičky

Nechoránek

Klub maminek

Z činnosti skautu

Naši senioři

Ze sportu

SDH

Spolek Nechorští vinaři

Zprávičky z farnosti

Ohlédnutí za kulturou
a jinými akcemiČteme z prušánecké
kroniky

Studny v Prušánkách

Pozvánky na akce

Společenská kronika

Inzerce

Rozhovor se starostou - září 2015

Bude to téměř rok, co se vedení obce ujal ing. Lubomír Zahradník, pro spoluobčany do té doby spíše jen kamarád a muzikant. U příležitosti vydání podzimního Zpravodaje jsme pro vás připravili povídání o tom, jaký ten rok byl, co se podařilo, co se daří, co je v plánu a taky co nejde. Nevím, jak přesně rozhovor uvést, abyste si ho všimli a neodložili ho na hromadu papírů do sběru. Doufám, že v záplavě informací nezapadne. A kdybyste našli něco, na co jsem se zapomněla zptat, tak adresa na další dotazy je uvedena na konci rozhovoru. Přeji vám pěkné chvíle při setkání se starostou Prušánek.

Loni před volbami jsme se o tobě dozvěděli, že jsi přišel do Prušánek v roce 1984. Žil jsi tady třicet let, ale vlastně jsi z obce stále odjížděl za prací. Teď máš za sebou skoro rok intenzivního poznávání Prušánek. Je něco, co tě překvapilo? Něco, co jsi o obci nebo lidech tady nevěděl?

Ono je rozdíl, když člověk žije v Prušánkách o víkend, sem tam se projde na hody nebo do Nechor a něco jiného je být tady každý den. To se mi mnoho let nepodařilo a poslední rok si to užívám. A že by mě něco překvapilo... asi nic. Ale když nad tím přemyslím, tak možná přece. Je zajímavé, kolik lidí mě najednou oslovuje a kolik lidí se ke mně hlásí... Víím, že se to stává, přesto mě to překvapilo.

Ty jsi rozhodně překvapil. Před časem například tím, že jsi se na hodech objevil v kroji. Jak dlouho jsi to plánoval? Jak ses v kroji cítil?

Cítil jsem se skvěle. Krojovou košili jsem dostal od kamarádů z kapely k padesátinám. Dokonce jsem se už před několika lety chystal jít v hodové pondělí zpívat s mužáky. Tehdy to skončilo na tom, že jsem nesehnal čizmy. Ty správné boty se mi letos podařilo půjčit až z Mutěnic, takže jsem mohl konečně vyrazit v kroji. Nesmírně jsem si to užil, moc mě to bavilo.

A co na to chasa? Jaké jsi měl reakce?

Zachytil jsem velmi hezké odezvy a myslím, že se to chasa i divákům líbilo. Já myslím, že to bylo dobře i z toho důvodu, že před hody šly obcí takové fámy, že se ke starostovi ani nepůjde a hody že

budou nějak jinak, někde jinde... Takže mluvíme-li o hodech, rád bych tímto sdělil, že hody se nadále budou odehrávat v centru obce, na našem novém „tancplacu“ a pod novým zeleným. Žádná změna se nechystá.

Ty jsi před volbami hodně mluvil o potřebě otevřené komunikace. S tímto postojem jsi narazil nebo prorazil?

Nevím, jestli prorazil, ale určitě nenarazil. Myslím, že jsme dobře začali. Určitě nejsme na konci toho procesu, možná potřebujeme i několik let, abychom se to všichni naučili. Doufám, že ta otevřená komunikace, o kterou se snažím, je vidět a vede ke zmírnění napětí a různých šumů, které byly a jsou. A budou, tomu nezabráním, ale snad jich bude alespoň o něco méně. Doufám, že záměr otevřené komunikace a přátelské atmosféry se daří realizovat. Je to ještě v plenkách, je to ještě malé dítě, ale věřím, že má šanci vyrůst.

A jaká je otevřenost ze strany občanů Prušánek? Zastaví tě nebo zeptají se na názor?

Asi nejběžnější jsou každodenní provozní otázky typu: „Starosto, chcu sa enom optat...“ Ale co se týká nějakých návrhů nebo nápadů, tak to zatím moc ne. Pokud lidé přijdou, tak spíš s nějakou kritikou, s tím, co je špatné a co je trápí. Málokdo zatím přišel s nějakou konstruk-

tivní myšlenkou ve smyslu: „Poslouchej, starosto, tohle a tohle je špatně, mně se to nelíbí... Ale měl bych nápad, co s tím dělat“. A je jedno, jestli by ten nápad byl realizovatelný, či nikoliv. Třeba by byl takový, který by ani mě, ani nikoho ze spolupracovníků, zastupitelů nenapadl. A dalo by se s ním pracovat, rozvíjet jej a třeba jednou realizovat.

Také jsi před rokem deklaroval, že chceš spolupracovat se všemi bez ohledu na politickou příslušnost. Jak toto se daří?

Myslím si, že tohle se daří výborně a mám dobrý pocit, že mohu téměř po roce s ulehčením konstatovat, že to funguje. Ale nechtěl bych to zakřiknout. Byla by škoda, kdyby se to kvůli nějaké blbosti zborilo a že to, co se dosud podařilo vybudovat, by se sesypalo. Rozhodně ale mám takový hezký pocit u srdce, že to funguje. A téměř na každém zastupitelstvu opakuju, že pokud někdo něco má, co by chtěl řešit nebo s čím nesouhlasí, tak aby přišel a řekl to. Včas, předem, otevřeně. Pak se na tom dá pracovat, přinášet návrhy řešení. Myslím, že je zbytečné používat negativní „trumfy“ na poslední chvíli s účelem někomu „nachytat na hruškách“. O všem se dá jednat, vždy je možnost najít kompromis. Jsme na vesnici, kde se všichni známe a hrát si na velkou, koaličně-opoziční politiku je podle mého zbytečné.

Jako starosta máš možnost být v kontaktu s dalšími lidmi tady z blízkého regionu. Jsou setkání s dalšími kolegy pro tebe zajímavá a přínosná?

Existují dvě organizace nebo sdružení obcí, kterých jsme členy – Mikroregion Podluží a Mikroregion Hodonínsko. Setkáváme se jednou za měsíc. Já této myšlence meziobecní spolupráce věřím, fandím a velmi ji podporuji z jednoho prostého důvodu. Chceme-li totiž něco prosadit, tak rozhodně máme větší šanci a sílu jako sdružení obcí než jako obec samotná.

Řešíte na těchto setkáních i aktuální problémy? Máme na mysli třeba letošní extrémní sucho, které se našeho regionu výrazně dotklo. Řešili jste, jak se s tím vypořádat do budoucna? Pro-

bírali jste nějaká opatření?

Ano, v rámci obou těchto sdružení obcí spolupracujeme s panem profesorem Dumbrovským, což je přední světově uznávaný odborník na problematiku půdní eroze a zadržování vody v krajině. Pan profesor zpracoval podrobné studie situace pro jednotlivá katastrální území obcí regionu včetně navržených nápravných opatření. Je to nesmírně rozsáhlý projekt, do kterého je především nutno v co největší míře zapojit zemědělců a prostřednictvím trpělivé osvěty podnikat kroky k tomu, aby se alarmující proces eroze a snižování hladiny spodních vod zpomalil, či zastavil. Bude to běh na dlouhou trať, ale věřím, že se podaří. Upřímně řečeno, ono nám asi ani nic jiného nezůstane, chceme-li zachovat podmínky k životu i budoucím generacím. Mimochodem v tomto ohledu jsme v Prušánkách velmi pokročili, protože zde již máme vybudované dva tzv. poldry, které právě plní tu nesmírně potřebnou funkci vodozádržného prvku v krajině. Další opatření budou následovat v blízké budoucnosti.

Našeho regionu se také dotýká a možná bude ještě víc týkat otázka migrace uprchlíků. Máme Břeclav za rohem. Jak bys zareagoval, kdybys byl jako starosta požádán o možnost zřízení stanového tábora pro uprchlíky?

Jako starosta jsem dosud nebyl vyvolán k aktivnímu řešení této situace. Předpokládám, že kdyby tento moment hypoteticky nastal, tak to budeme důkladně řešit společně se všemi zastupiteli a v otevřené komunikaci se všemi našimi občany. Já osobně za sebe nechci zatím tuto situaci nijak hodnotit, protože je příliš složitá a komplexní. Jakékoliv zjednodušené a zkratkovité hodnocení není teď, dle mého názoru, na místě. Předpokládám, že za nějaký čas, po zpracování co největšího objemu informací, se v této problematice budeme všichni umět lépe orientovat.

Pojdme se teď věnovat tomu, co se v posledních měsících podařilo. Jak se řeší důležité věci? Za chodu nebo je nějaký plán?

Je třeba rozlišit operativu, tako-

vou tu běžnou údržbu, od strategického plánování. Já si myslím, že jsme v obojím nastartovali dobře. Už jsem zmínil v mých dřívějších vyjádřeních, že jedna z prvních věcí, která se uskutečnila, bylo setkání zastupitelů, na kterém jsme společně vytvořili plán rozvoje obce na nejbližší několik let. Na tom jsme se shodli a podle toho scénáře teď jedeme. Začali jsme několik velkých investičních akcí. Kdybych měl být konkrétní, tak co běží a je vidět, je rekonstrukce návsí. Co možná občané moc nevidí, tak je velká rekonstrukce přečerpávací stanice čistírny odpadních vod. Další projekty ještě zmíníme. Co se nepovedlo, tak je akce obnova retenční nádrže (rybníčku) u bývalého koupaliště. Důvodem byl nesouhlas jednoho z vlastníků sousedního pozemku. Mrzí mě to, protože na tuto akci byla schválena dotace, kterou jsme tak museli odmítnout. Pevně ale věřím, že se tato akce podaří znovu obnovit včetně získání dotace, ovšem jinak a za jiných podmínek.

Všimla jsem si, že se začalo upravovat prostranství u bývalého koupaliště, pak jsou to nová parkovací místa u školy a školky. Co dál?

Další akce, která se povedla a není tolik vidět, bylo zpevnění cest mezi vinohrady a cesty za kostelem. Do budoucna samozřejmě plánujeme úpravu cesty na vyšší úroveň, teď zatím alespoň takto. Ale nemluvme jen o investicích ve výstavbě. Já jsem nesmírně hrdý na jiný projekt, a to je naše Hudební, taneční a výtvarná škola. Základní myšlenky k jejímu zřízení už padaly před rokem. Pak to vykristalizovalo v projekt, který začal v lednu, a za devět měsíců se nám narodilo děťátko v podobě umělecké školy. Jejím zřizovatelem je obec a jejími nositeli a tvůrci jsou místní občané. Za všechny jmenujme alespoň pedagoga, muzikanta a koordinátora projektu Martina Nováka, předsedkyni kulturní komise Lenku Tlachovou a Alenu Kristovou, ředitelku základní školy, která s pedagogickým sborem vyšla maximálně vstříc. Samozřejmě bych ale musel jmenovat mnoho dalších jmen, včetně zaměstnanců

obecního úřadu, protože je to velký projekt s mnoha aktivně zapojenými lidmi. Všem patří mé velké poděkování. Děti chodí a nezbyvá než držet palce, aby to fungovalo a mělo to ten kýžený výsledek, tedy pozvednutí kulturního a hudebního ducha Prušánek.

Co do toho vkládá obec?

My vlastně doplácíme asi 55 % částky, která se týká odměn pedagogů a samozřejmě z obecního rozpočtu se kupovaly některé nástroje a učební pomůcky. Průběžně také pracujeme na tom, abychom do budoucna získali tomuto projektu finanční podporu z externích zdrojů.

Dalším velkým projektem, který jsi podpořil, byly nové internetové stránky obce.

Ono to nebylo jen moje přání. Ale jsem rád, že se to podařilo. Prakticky to bylo tak, že skupina pěti lidí po dobu asi pěti měsíců přemýšlela, hledala, tvořila a vytvořila nový web. Jsem rád, že jsou stránky aktivní, že žijí, jsou pěkné a funkční a dokonce jsme za ně byli pochváleni už i zvenčí. Jsou uživatelsky přátelské, mám z nich radost. Toto je typický tzv. měkký projekt, který nestál žádné velké peníze, ale obci udělal obrovskou službu.

Vraťme se zpátky k velkým investicím. Když jsi nastupoval do funkce starosty, tak bylo v obci velkým tématem vybudování smuteční síně. Jak to vlastně dopadlo?

Smuteční síň byla velmi citlivá záležitost před dvanácti měsíci. Jen pro osvěžení paměti: tehdy zastupitelstvo obce většinou hlasů vybudování smuteční síně neodhlasovalo, tedy v tom rozsahu, v jakém byl projekt tehdy navržen. Takže výstavba proběhnout nemohla. Neznamená to ale, že bychom tuto otázku úplně zahodili. Samozřejmě máme zájem o řešení už proto, že proběhla anketa, která skončila zjednodušeně, hrubými čísly 50:50. Takže abychom vyšli vstříc všem (mimoходом toto je hezký příklad kompromisu, o jakém jsem hovořil před chvílí), tak jsme představili jako zastupitelé projekt architektonického řešení plochy za kostelem, kde by na

místě plánované smuteční síně měl vzniknout slavnostní areál s multifunkčním přístřeškem, který by posléze měl sloužit pro kulturní akce (letní divadla, komorní koncerty), pro svatby, venkovní mše svaté, ale i pro smuteční obřady. Do projektu je samozřejmě zahrnuta úprava hřbitovní zdi, vytvoření urnových míst, kolumbária, také parku a celkového propojení se stávajícím parčíkem u kostela. Rádi bychom, aby vznikl objekt, který nebude sloužit jen zlomek dní v roce na jednorázové smuteční záležitosti, ale objekt, který bude fungovat většinu roku jako hezké místo a prostor pro různé akce.

A tento projekt je tedy v jaké fázi?

Vznikla studie. Teď momentálně jsme ve fázi přípravy projektové dokumentace pro stavební povolení. Takže projekt běží. Nebude to letos, možná příští rok. To bude záležet na rozpočtu na další rok, ale připraveno to bude.

Jednou z dalších priorit jsou Nechory a jejich zvelebování. Co je v plánu v nejbližší době?

Nechory byly a jsou stále víc atraktivním místem pro turisty. Vede tudy cyklistická cesta a návštěvnost je vysoká. Nechory jsou náš poklad, který musíme chránit a leštit. Ale aby nedocházelo k nedorozuměním, tak chci uvést, že i když patří k sobě Nechory a vinaři, tak obec se stará o Nechory jako vesničku vinných sklepů, ale nijak nezasahuje, a ani nemůže, do práce vinařů a neovlivňuje jejich spolkovou činnost. Co se týká plánů výstavby a úpravy, tak jsme oslovili několik subjektů, kterým jsme dali zadání řešení Nechor (nejen cest) a ti nám mají připravit studie, které budou mít šanci splnit nároky dotačních titulů. Jinými slovy finanční náročnost obnovy Nechor je vysoká a bez finanční podpory z jakýchkoliv zdrojů se neobejdeme. Studie samozřejmě budeme ještě prodiskutovávat v zastupitelstvu. Co ale můžeme hned, je podpora kulturních akcí v Nechorách a to děláme s maximální snahou.

Jedním z bodů předvolebních programů byla bezpečnost na silnicích.

Situace se pohnula, máme zadane

prechody pro chodce, projekt už je hotov a vyřizuje se stavební povolení. A co se týká zpomalovačů nebo jiného řešení při vjezdech do obce, tak tady zatím hledáme nejlepší řešení. Je to poměrně složitá problematika, řešení je mnoho a všechna, bohužel, narážejí na spoustu překážek. Takže chystáme, vyjednáваме. Rozhodně ale chceme, aby na kritických místech zpomalovače byly. Termín ale zatím neznám.

Další téma, které jste ve volebním období řešili, je kompostárna. Jak to dopadlo?

Kompostárně jsme věnovali poměrně hodně sil i času, máme dokonce i vytipována vhodná místa. Bohužel za současného stavu je situace taková, že kompostárna, která by měla mít u nás kapacitu asi 1000 tun za rok, tak je z hlediska dotační politiky příliš malá. Takže dotační tituly jsou, ale my na ně zatím nedosáhneme. Stále to zkoušíme. Ale řešíme aktuálně i možnost svozu bioodpadů jiným způsobem.

Jedním z dalších viditelných projektů jsou herní prvky u školy.

Ano, během srpna byly instalovány ve spolupráci se základní školou posilovací stroje a pyramida v areálu školy a u dětských prolézaček. Když jezdím kolem, tak vidím, že zájem o to je a mám radost. Je to poměrně robustní a mohlo by to i něco vydržet. Byla tam poměrně slušná dotace, obec to stálo třetinu výdajů. Je to tedy více pro mládež a já doufám, že to pomůže vytáhnout je od počítačů a tabletů.

Před rokem v tuto dobu jsi dojížděl denně do práce a trávil jsi na cestách několik hodin. Tehdy sis pochvaloval, že v tomto čase posloucháš muziku. Do práce už nedojíždíš, kdy tedy posloucháš hudbu?

Muziku poslouchám kdykoliv, když potřebuju nabít energií. Hudba se z mého života rozhodně neztratila a je to stále moje největší záliba a pořad je to pro mě zdroj energie a čas si na ni vždycky najdu.

Za rozhovor děkuje a mnoho sil, optimismu a energie do další práce přeje Helena Hájková

foto Petr Omelka

Aktuálně

Informace odpadového hospodářství

Poplatky a stočné

Splatnost poplatku za vývoz popelnic byla 28. února 2015. Přesto nemají někteří občané dodnes uhrazen tento zákonný poplatek. Tímto je vyzýváme, aby platby provedli okamžitě. Pro úplnost dodáváme, že poplatek za vývoz popelnic je povinna platit každá osoba, která má na území obce Prušánky trvalý pobyt bez ohledu na to, kde se momentálně zdržuje. Cena za osobu pro rok 2015 je 400,- Kč. Žádáme tedy o součinnost vás, kteří máte například děti či známé žijící mimo obec, ale mající zde trvalé bydliště, abyste jim dali tuto skuteč-

nost na vědomí. Dne 26. října 2015 budou na nezaplacené pohledávky za vývoz popelnic vystaveny platební výměry a tyto následně po dlužnících vymáhány.

Poplatek za psa je povinna zaplatit každá osoba, která psa vlastní. Sazba poplatku pro rok 2015 je 100,- Kč za každého psa, bez ohledu na plemeno a pohlaví psa.

Odvádění a čištění odpadních vod neboli stočné je v naší obci stanoveno paušální částkou na osobu a rok, v roce 2015 je to 730 Kč. Povinnost platit za stočné se vztahuje i na osoby, které v obci žijí a nejsou

zde přihlášeny k trvalému pobytu. Pokud žijí na území obce, spotřebovávají zde vodu, vypouští ji do kanalizace, je tato odpadní voda následně čištěna na čistírně odpadních vod v Prušánkách. Stočné musí být v plné výši zaplacen do 30. listopadu. Platit můžete i bankovním převodem, zde jsou údaje:

číslo účtu PRUTES Prušánky: 35-7986630237/0100, VS: číslo popisné.

Pokud víte, že není ve vašich možnostech zaplatit uvedené poplatky, přijďte si domluvit splátkový kalendář na Obecní úřad v Prušánkách.

Kateřina Šiprová

Fit hřiště a lanová pyramida

Projekt s názvem "Hřiště nejen pro děti" byl realizován v srpnu 2015. Vzhledem k tomu, že dosavadní herní prvky umístěné na dětských hřištích jsou určeny pro malé děti, usnesla se Rada obce Prušánky na pořízení posilovacích strojů, které mohou využívat nejen větší děti a dospívající, ale i dospělí a senioři. Na vybudování hřiště byly vynaloženy náklady ve výši 430.000,- Kč. Dotací ve výši 300.000,- Kč se bude na financování podílet Ministerstvo pro místní rozvoj ČR z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova. Bylo nainstalováno celkem 10 různých cvičicích strojů a lanová pyramida.

Jednu skupinu posilovacích strojů najdete u dětského hřiště naproti škole. Druhá skupina posilovacích strojů a lanová pyramida vysoká 4,5 m byly umístěny v areálu základní školy.

Důležité upozornění:

- posilovací stroje jsou vhodné pro děti od 10 let
- cvičení na posilovacích strojích a vstup na lanovou pyramidu je povoleno dětem do čtrnácti let pouze pod dohledem dospělé osoby
- na dětských hřištích platí zákaz venčení psů a kouření

Kateřina Šiprová

foto Jan Nosek

Z naší knihovny

Vážení návštěvníci knihovny, letní měsíce utekly jako voda a máme tu zase podzim. A co nového se za tu dobu událo v knihovně?

Prázdniny jsem využila na lehké přeorganizování knihovny. V dětském oddělení jsou knihy v jiných regálech, než jste zvyklí, vyčlenila jsem zvlášť knihy, které máme ve slovenštině, protože je školáci potřebují jako povinnou četbu, jsou oprané podsedáky a nachystané na besedy, v dospělém oddělení jsem vyřazovala staré knihy a jsou více roztríděny knihy podle žánrů – zvlášť např. lékařské romány, povídky, humoristické romány apod.

Bohužel, jako každé prázdniny, chodilo do knihovny málo dětí. Je to škoda, protože do fondu nám přibyly takové knihy jako Hraničářův učeň, Simpsonovi, všechny díly Deníku malého poseroutky a Beast Quest i knihy pro začínající čtenáře. Pro starší např. Mláďi v hajzlu, Hunger Games atd.

Jen v srpnu přišlo sto šest nových knih, např. detektivky od L. Keplera - Hypnotizér, Písečný muž, Paganiniho smlouva a Svědkyně ohně, dále J. Deaver, je zde nový Nesbo – Krev na sněhu, přišla naučná literatura pro dospělé – vztahy, vyšívání, háčkování, fleurogami, historie, apod.

Pro maturanty je tu Noc na Karštejně, Spalovač mrtvol, Ostře sledované vlaky a další, podívejte se do on-line katalogu naší knihovny.

Máme nový tematický „ Růžový kufřík pro holky“, který

je určen pro menší děvčata. Další, pro kluky, bude pořízen během podzimu.

Chtěla bych vás taky informovat o sankcích za nevracení knih.

Výpůjční doba je jeden měsíc, ale víte, že upomínky chodí až po dvou měsících. Hromadně rozesílám SMS a musím říct, že většina z vás přiběhne ještě ten samý den nebo týden knihy vrátit. Bohužel, někteří nereagují ani po třetí SMS, které rozesílám v dalších týdnech. Proto jsme po poradě se starostou obce přistoupili k těmto změnám:

1. upomínka ...0 Kč

1. upomínka po 3. SMS...50 Kč + 20 Kč za SMS

2. upomínka ...100 Kč + 20 Kč za SMS

- upomínací dopis starosty obce s tříměsíčním pozastavením půjčování knih, popř. ukončením registrace.

Hlase mně prosím změnu telefonního čísla, ať neposílám zprávy zbytečně.

Ve velké většině nevracejí knihy děti, prosím tedy rodiče, aby čas od času zkontrolovali, zda nemají nějakou knihu z knihovny, kterou je potřeba vrátit. Trvejte na tom, že ji vrátí hned a případnou pokutu ať si zaplatí z kapsného.

Doufám, že se po skončení všech podzimních polních prací a vinobraní ještě ve větší míře uvidíme v knihovně a popřípadě nám přibudou i noví čtenáři.

Vaše knihovnice Milena Hromková

Z činnosti ZŠ

Nový školní rok

Přípravy na zahájení školního roku provázelo množství úprav, oprav a rekonstrukcí.

Mezi ty hlavní patří dlouho očekávaná rekonstrukce kotelny ZŠ. Práce byly zahájeny na sklonku hlavních prázdnin. Doufejme, že nám bude přát počasí do té doby, než bude moci proběhnout dokončení a ozkoušení nových kotlů.

V prostorách sklepa jsme také opravili skladové prostory pro školní jídelnu (výmalby, lina, nové regály atd.). V některých částech sklepa se však neustále objevuje vlhnutí zdíva, zřejmě od porušené izolace a vystupující spodní vody. I v prostorách sklepa se bohužel objevují následky pohybu podkladové zeminy – slínu, tak jako se to projevuje i na ostatních budovách školy. S těmito důsledky už zápasíme řadu let a dají se pou-

ze minimalizovat, ale ne odstranit. V řadě míst naší obce se tento problém s „pohybem“ slínu projevuje také (praskání zdí, vztlínání vlhkosti narušenou izolací).

V učebnovém pavilonu byly provedeny opravy výmalby a nové vymalování tříd, zejména 1. třídy a nově vybavené hudebny (pro výuku v rámci HTVŠ). V učebně byly nainstalovány nové rolety, podlahová krytina a odhlučněna zadní stěna (sousedící s kmenovou třídou).

V současné době probíhá rozvod kabeláže do kmenových tříd na připojení PC ve třídách k internetu (k výuce na interaktivních tabulích). Dosavadní možnost připojení byla nedostačující – wifi stanice měly malý dosah a byly přetížené. Připojení z PC ve třídě bylo pomalé a zdržovalo výuku. Toto opatření by mělo být již dostačující.

Také na školní zahradě nám při-

bylo nové zařízení. Byla nainstalována lezecká pyramida a kovové venkovní Fit prvky k posilování. Na obou typech zařízení je dle pravidel využití uvedeno, že cvičení pro děti mladší 10 let je možno pouze pod dohledem dospělé osoby, posilovací kovové Fit prvky jsou určeny pro mládež od 14 let. Děti od 10 let mohou cvičit opět pod dohledem dospělé osoby. Stává se, že malé děti lezou na stojany posilovacích prvků a přitom znečišťují stojany blátem, protože nedosáhnou na madla – prvky pro ně nejsou určeny! Dodržování pravidel využití těchto prvků je nutno brát vážně, protože by mohlo hrozit nebezpečí úrazu. Pohybem máme své zdraví utužovat, nikoli ohrožovat.

A jaké změny v personálním obsazení školy proběhly k začátku nového školního roku?

V učitelském sboru nám přibyli noví kolegové. Na pozici zástupce ře-

ditelky školy nastoupil Mgr. Martin Novák, v tomto školním roce se dělí o zástupcovský úvazek s dosavadní zástupkyní ředitelky Mgr. Růženu Juráňovou. Věřím, že tak dojde k plynulému předávání zkušeností v této funkci. V učitelském sboru jsme na pozici učitele fyziky přijali Ing. Petra Omelku, který bude současně zastávat funkci metodika ICT. Ostatní členové učitelského sboru zůstávají stejně jako v minulém roce. Třídní učitelkou v I. třídě je Mgr. Miroslava

Konečná a v VI. třídě je Mgr. Miloslava Kurková. Ostatní třídní učitelé se posunuli do vyššího ročníku se svými žáky.

Do školní jídelny nastoupila zpět po mateřské dovolené paní Barbora Kroupová (z Mikulčic) a na úsek úklidu nastoupila paní Blanka Pšovská.

Školní rok jsme zahajovali s předstihem (jako obvykle) – naší tradiční akcí - setkáním s prvňáčky v sobotu 29.8. O tomto setkání se dočtete více v dalším článku od třídní učitelky

1. třídy M. Konečné.

Další tradiční akcí byl outdoorový kurz pro 6. třídu na Littneru za účasti třídní učitelky M. Kurkové, P. Omelky a V. Buškové. Tentokrát byli tématem zbojníci a rebelové.

Ráda bych závěrem popřála všem dětem hodně úspěchů ať už studijních, sportovních či uměleckých, rodičům hodně energie a trpělivosti a nám všem dobrou spolupráci. Ať se nám společně dílo daří.

Alena Kristová

Čáry, máry, ententyky, poletíme do Afriky...

A právě toto říkadlo zaznělo v sobotu 29. srpna na tradičním setkání prvňáčků, kdy se děti i jejich rodiče vzájemně poznávají formou her a spolu se svojí třídní učitelkou se připravují na společnou cestu prvním školním rokem. A to naše letošní setkání se neslo v cestovatelském duchu. Dali jsme si totiž za úkol, že v průběhu roku procestujeme celý svět. To si ale troufáme! A tuto naši dobrodružnou cestu jsme zahájili v Africe. Děti ukázaly, že jsou na náročnou cestu dobře připravené, že jsou samostatné, nebojí se, jsou zvědavé, zručné (výroba

krokodýla pro ně byla hračka) a obratné, což předvedly při zdolávání opičí dráhy. V průběhu našeho setkání jsme také poznávali některá cizokrajná zvířátka, která nás budou postupně provázet abecedou a celým školním rokem.

Chtěla bych popřát všem dětem i rodičům spoustu hezkých školních zážitků a radost ze společného objevování nových věcí. Věřím, že nám příjemná atmosféra sobotního odpoledne vydrží po celý školní rok.

Text Miroslava Konečná, učitelka 1. třídy

Výlet za odměnu

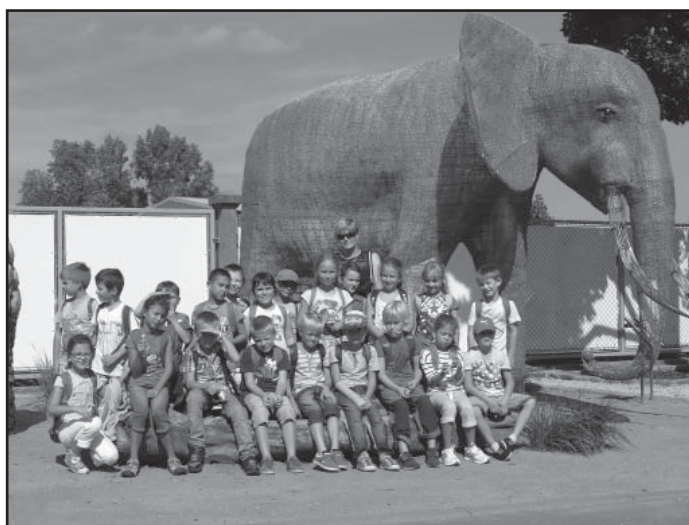
Ano, i výlet může být za odměnu. V naší škole bývá výlet každoročně za odměnu pro třídu, která vyhraje v celoroční soutěži v třídění odpadu. V loňském školním roce poprvé vyhrály třídy dvě - 1. a 3. třída.

A tak se letošní druháci a čtvrtáci vydali na ekovýlet do Kovosteelu do Starého Města u Uherského Hradiště. Nejdříve jsme si ve výukovém programu zopakovali vše o třídění odpadu a potom nás čekala cesta vláčkem Steelinka po areálu Kovosteelu, kde jsme viděli množství kovošrotu a také elektro odpadu a jeho třídění pomocí různých strojů. Potom jsme navštívili unikátní Kovo ZOO, která je jediná svého druhu v Evropě. Z různého kovového odpadu je zde

sestaveno množství zvířat v životní velikosti. Asi nejvíce nás zaujal slon, žirafa, medvěd, ale také páv, sova nebo plameňák. Celý areál jsme si pak prohlédli z výšky majáku Šrotík a jako námořníci jsme se cítili na lodi jménem Naděje.

Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili ve vesnici Tupesy, kde jsme navštívili keramickou dílnu, vyslechli jsme přednášku o výrobě keramiky a také jsme viděli malíře při zdobení keramiky. Výlet se nám všem moc líbil a možná, že za letošní třídění odpadu se dočkáme dalšího výletu. A vy máte tip na podzimní rodinný výlet - Kovo ZOO ve Starém Městě za to určitě stojí.

třídní učitelky J. Nesvadbová a L. Trechová

Zloduší a padouši

Ve druhém zářijovém týdnu odjížděli naši šestáci na turistickou základnu Littner, aby zde prožili svůj outdoorový kurz s názvem Zloduší a padouši. Trochu jsme se obávali počasí, které bývá už v tomto čase vrtkavé, ale ačkoli jsme zažili i pár dešťových kapek, bylo vcelku hezky a děti si užily i krátce bazén. Pro

šestáky byly připraveny tři dny plné her a aktivit, které měly prokázat, jak dokážou řešit situace, překonávat překážky, jakou mají fyzickou kondici i jestli zvládnou jako jeden tým řešit nenadálé situace. Inspirací k námětu byl trailer k filmu, který bude v kinech až v roce 2016 a řeší otázku, zda se může zloduch změnit, jestli lze využívat jeho schopností a ve jménu čeho.

Zatímco děti hrály divadlo, malovaly, sportovaly, soutěžily, učily se, ale i jedly nebo jen pobývaly v chatkách, nám učitelům se tvořil obraz, jaké které dítě je, jestli je zvyklé na domácí servis rodičů nebo zvládne se vcelku o sebe postarat a dokáže zdolávat překážky. Po třech dnech jsme všichni bez úrazu odjížděli domů. Závěrem bych chtěla poděkovat panu Zálešákovovi za odvoz materiálu na Littner.

Vanda Bušková

foto P. Omelka

foto P. Omelka

Informace ze SRPDŠ

Sdružení rodičů při základní škole bylo založeno v roce 1999, ale jako SRPŠ si ho pamatujeme asi snad každý. Sdružení funguje mnoho let, jako podpůrná instituce školních aktivit žáků. Za dobu své existence se ve výboru sdružení vystřídal spousta rodičů. S tím, jak děti odchází ze školy, probíhají změny i v radě sdružení. Stejně tak je tomu i nyní, kdy do konce srpna byla několik let předsedkyní sdružení Jana Flajžíková, místopředsedkyně Lenka Husková a pokladníkem byla Ilona Zálešáková. Na schůzi sdružení dne 16. 9. 2014 bylo zvoleno nové vedení - tzv. Rada sdružení - s uvedením do funkce od září 2015 a to ve složení předsedkyně Lenka Tlachová, místopředsedkyně Vladka Weissbergrová a pokladník Helena Hosajová. Ostatními členy výboru jsou třídní důvěrníci jednotlivých tříd. Zatím nám chybí třídní důvěrníci za první třídu a pátou třídu, ale věřím, že na nejbližších rodičovských schůzkách bude stav výboru doplněný.

Chtěla bych touto cestou oficiálně poděkovat Janě Flajžíkové, Lence Huskové a Iloně Zálešákové za jejich práci, kterou pro sdružení udělaly. Určitě

nebylo málo aktivit, které by za jejich působení byly podpořeny, snažily se o dobré fungování sdružení a obětovaly tomu svůj volný čas. Doufám, že i nám, novému vedení, se podaří sdružení udržet a rozvíjet tak, aby plnilo svou funkci a cíle, které má.

Výbor v novém složení se sešel dne 17. 9. 2015, kdy byly projednávány důležité události tohoto školního roku a další financování SRPDŠ. Z fondu SRPDŠ jsou pravidelně poskytnuty finanční prostředky na aktivity jednotlivých tříd. Asi před dvěma roky byla z fondu SRPDŠ zakoupena nová lyžařská výbroj, která je používána pro lyžařský výcvik. Pro 1. stupeň je financována z fondu úhrada za autobus do divadla. V 6. a 8. třídě přispívá SRPDŠ na úhradu pobytu instruktorů na Týmečkách a jedné větší aktivity (např. lanové centrum). Sedmákům sdružení přispívá na úhradu autobusu na lyžařský výcvik. V 9. třídě je to pak úhrada instruktora tance a organizace plesu. Ve školce SRPDŠ přispívá na aktivity vždy na základě domluvy s vedoucí učitelkou paní Radkou Šurkovou. Vzhledem k růstu cen a také pro

zvýšení možnosti přispět na nové aktivity nebo pomůcky rozhodl výbor pro školní rok 2015/2016 o zvýšení příspěvku do fondu SRPDŠ na 150,- Kč na dítě. Pokud má rodina tři a více dětí, které vykonávají školní docházku na Základní škole v Prušánkách, tak třetí a všechny následující děti platí 100,- Kč. Tuto informaci dostanou rodiče i na třídních schůzkách.

Do konce roku čeká sdružení jedna změna, která je dána novým občanským zákoníkem, a to přejmenování se na spolek. S touto změnou souvisí některé administrativní úkony, které musí být podloženy dřívějšími listinami. Touto cestou prosím dřívější členky výboru, jestli mají doma původní stanovy sdružení, aby nám je předaly. Pokud někdo z rodičů by měl nebo má nějakou připomínku nebo příspěvek k SRPDŠ, budeme rádi, když nám o ní řekne.

Za celý výbor SRPDŠ přeji vám i dětem příjemný podzim a budeme se snažit vás alespoň cestou Zpravodaje informovat o dění v SRPDŠ.

*předsedkyně SRPDŠ
Lenka Tlachová*

Hudební, taneční a výtvarná škola

HTVŠ má za sebou první týden a myslím, že i přes počáteční organizační problémy se můžeme radovat z toho, že máme konečně něco, co může výrazným způsobem přispět ke kulturnímu rozmachu celé obce a hlavně mladé generace. S podporou vedení obce a jejich pracovníků a ve spojení s vedením ZŠ se podařilo zrealizovat projekt, na který jsme se pilně připravovali po celý rok.

HTVŠ aktivně využívá prostory jak ZŠ, tak i kulturního domu k výuce následujících oborů:

1. bicí nástroje
2. cimbál
3. výtvarná výchova
4. irský tanec
5. hudební výchova
6. housle
7. klasická a elektrická kytara

8. baskytara
9. klavír
10. zpěv
11. klarinet
12. příčná flétna
13. trumpeta

HTVŠ začalo navštěvovat šedesát pět dětí, z nichž ti, kteří hrají na nějaký hudební nástroj či zpívají, mají povinnou i hudební nauku. Každá vyučovací hodina trvá čtyřicet pět minut s tím, že výtvarný a taneční obor sdružuje děti do týmů.

Rodiče, kteří mají zájem své děti zapsat na jeden z výše uvedených oborů, mají stále možnost tak učinit v průběhu tohoto školního roku přes paní Milenu Hromkovou v knihovně OÚ, i když „do vlaku se nejlépe nasedá, když stojí ve stanici, nikoliv když se rozjíždí“ ☺

Jak již bylo dříve avizováno, pedagogický sbor HTVŠ se skládá převážně z mladých kvalifikovaných kantorů, kteří mají upřímný zájem podat maximální výkon a své žáky motivovat jak nejlépe to jde. Většina z nich jsou aktivními hráči vynikajících souborů anebo mají skvělou reputaci ve svém oboru. Jejich profil bude možné shlédnout koncem září na stránkách obce a v regionální televizi, kde se dětem a rodičům postupně představí.

HTVŠ se v hudebních oborech opírá o britský systém ABRSM a Rockschool, a to z toho důvodu, že tyto instituce pomáhají formovat hráče po všech stránkách, zejména přednesu, hudebního stylu, technické zdatnosti, čtení z listu, rytmu, intonace, dynamiky, artikulace a hudební teorie. Tyto systémy mají jasně nastaveny kri-

tería hodnocení a jsou uznávané po celém světě.

Za celý realizační tým HTVŠ přeji našim žákům hodně úspěchů a nadšení z umělecké činnosti, kterou si vybrali. Rodiče vybízím, aby své děti podporovali, a to zvláště v okamžicích, kdy se dětem nebude chtít cvičit, protože ta doba určitě přijde. Pravidelné a kvalitní cvičení však povede k rychlejšímu osvojení nástroje. Ti šikovnější

dostanou šanci stát se členy vznikajících hudebních těles, kde budou moci svůj nabitý um ještě více zdokonalovat. Každé dítě dostane šanci vystoupit před živým publikem. První vystoupení proběhne komorně pouze před rodiči a to v období adventu, druhé pak na konci školního roku 2016, kdy se naši žáci poprvé představí širší veřejnosti. Konkrétní termíny budou samozřejmě v předstihu zveřejněny.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zasadili o vznik a management HTVŠ - vedením obce a jejími pracovníky počínaje, až po vedení ZŠ konče.

Přeji nám všem, aby HTVŠ přineslo kýžené plody a v budoucnosti přispělo k obrodě hudebního, tanečního a výtvarného umění v naší obci.

Za realizační tým Martin Novák

Z naší školky

*Naše školka kouzelná je,
každý se tu moc rád hraje.
Dovádíme, lumpačíme,
nikdy se tu nenudíme.
Máme to tu všichni rádi,
vždyť jsme dobří kamarádi.
Jaro, léto, podzim, zima,
ve školce je prostě prima.*

Jako se koník na kolotoči vrací stále na jedno a to samé místo, i my se vracíme tam, kde to tak důvěrně známe. Jako teď, kdy léto je už za námi. Rovněma nohama vstupujeme do vod, kde jsme už byly, ale přece je to jiné, zkrátka nic není takové jako loni. Nová třída, nové děti a staronové složení přináší různé výzvy. Děti i my se učíme pravidlům, která sice před prázdninami platila, ale je potřeba je „oprášit“. Pro většinu dětí se s nástupem do mateřské školy zvyšuje riziko různých infekčních nemocí, a to nejen proto, že nástup do kolektivu vždy znamená zátěž pro imunitu dítěte, ale i proto, že malé děti dostatečně neznají a nedodržují správné hygienické návyky. Dítě v tomto věku je však velice zvědavé, a když se jeho iniciativa správně podchytí, pak mu návyky, které si v tomto období osvojí, zůstanou až do dospělosti. Dítě v mateřské školce by tedy mělo umět dodržovat základní osobní čistotu a kromě samostatného používání toalety, umytí rukou po jejím použití, před obědem i po obědě, by se mělo samostatně oblékat a obouvat (u mladších dětí samozřejmě s dopomocí), po příchodu z venku se přezouvat, udržovat věci v pořádku, uklízet hračky na jejich místa a v neposlední řadě by se mělo kulturně chovat u jídla a postupně se naučit jíst příborem. Také je pro dítě velmi důležité správně používat kapesník, umět smrkat, umět si zakrýt ústa při kašli a kýchnání a nedávat různé předměty do úst. Návčik a pochopení hygienických návyků však nejde úplně lehce a vyžaduje to od rodičů i vychovatelů samozřejmě správný příklad, hodně trpělivosti, taktní chování a hlavně důslednost. Děti si musejí postupně uvědomovat, že dodržováním těchto návyků chrání sebe a své vlastní zdraví, ale i zdraví svých kamarádů.

Desatero hygienických dovedností pro děti:

1. Myj si ruce – před jídlem, po použití záchodu, kdykoli přijdeš z venku.
2. Čisti si zoubky, můžeš i v MŠ.
3. Starej se o své oblečení, aby ti v něm bylo dobře (ani horko, ani zima), ať je máš složené na svém místě.
4. Snaž se sám obléknout a svléknout, sám about.
5. Starej se o hračky – dávej na ně pozor, ať se nepoškodí.
6. Udržuj pořádek ve svém okolí, dávej věci na své místo.
7. Běhej, skákej, pohybuj se.
8. Jez hodně zeleniny a ovoce, které před jídlem omyj a v ústech řádně rozkousej.
9. Hodně pij.
10. Odpočívej po obědě.

Co jsme se dozvěděly hned první den

Anetka M.: „Paní učitelko, já už umím hvězdicu.“

Uč.: „A kde ses to naučila?“

Anetka: „Když sem byla od malička malá, tak mě to naučila Anetka.“

Sárinka T. při česání po spánku: „Paní učitelko, a žádné tahání, češ mě jemně, já sem na to zvyklá.“

Víteček S.: „Paní učitelko, já mam elektrickou hlavu.“

Uč.: „A proč elektrickou?“

Víteček „No aby mňa poháňala.“

Viktorka M. ukazuje zalepenou ručičku. Uč.: „Co se ti stalo?“

Viktorka „Ále, to sem se škrábla na minulý rok.“

Radka Šůrková

Nechoránek zdraví své fanoušky

Příjemné podzimní čtení vám všem přejí děti z Nechoránku. Máme za sebou odpočinkové období letních prázdnin. My jsme ale rozhodně nezaháleli. K srpnu totiž neodmyslitelně patří vrcholné svátky naší obce – hody. A těch jsme se už potřetí aktivně zúčastnili. První rok to bylo jen při předhodové besedě u cimbálu v sobotu. Loni a letos jsme si už ale hrdě vykračovali v průvodu. To víte, nanuk jako odměna, ten chutná v letním parnu úplně nejvíc ☺

Sice netušíme, koho to vlastně napadlo, ale rozhodně jsme všichni s velkým nadšením uvítali, že část pondělního programu pod zeleným patřila právě dětem. Jednak jsme právě tady

zúžitkovali výuku základních kroků verbuňku a vrtěné, ale hlavně jsme si parádně „zablbli“ s chasou. Tanečky, které zná hned několik generací – mašinku a kačátko – jsme si určitě na tanečním parketu naplno užili úplně všichni. Snad se tento nový zvyk bude líbit a příští rok si zase spolu zatančíme a zazpíváme.

Ještě než jsme usedli do školních lavic, čekalo nás poslední víkend v srpnu vystoupení v Lednici. V novém amfiteátru v lázních jsme společně s několika dalšími dětskými soubory účinkovali v rámci prvního ročníku festivalu Lednicko – valtického areálu.

No a s poslední akcí, před uzavěrkou tohoto vydání zpravodaje, jsme

vyšlápli od zdejšího kulturního domu směrem do Nechor. Už druhým rokem nás kupředu žene voňavý řízek, jako gurmánská tečka za našim vystoupením v rámci slavnosti Vinobraní. Ale bez legrace, jsme moc rádi, že jsme se stali jakousi přirozenou součástí místního folklorního dění. Protože škola života je přece ta nejlepší. A naši snahu ocenili diváci v Nechorách potleskem, třeba při zdařilém „klobúkovém“ tanci, sólové vrtěné nebo říkadle, které vzniklo právě pro Vinobraní.

Krásný podzim plný bohaté vinné úrody přejí všichni z Nechoránku ☺

foto: Helena Hosajová Hody

foto: Jaroslav Švach Vystoupení v Lednici

Klub maminek

Klub maminek funguje i po prázdninách

Prázdniny jsou sice už za námi, ale Klub maminek se schází dál. Jedinou změnou je věk dětí, které se pravidelně schází. Starší děti nás „opustily“, protože chodí do školky a zůstaly nám tak pouze naši nejmenší. Stále se scházíme ve zkušebně pod kulturním domem, a to ve čtvrtek v devět dopoledne. Jde sice stále o provizorní prostory, ale místa je dost a děti si i tady hezky vyhrají. Do bu-

doučna počítáme se stěhováním do domečku, který pro nás (a nejenom pro nás) obecní úřad připravuje, za což velice děkujeme. Věříme, že se nám v domečku podaří vybudovat hezké zázemí jak pro děti, tak pro maminky.

A co vás vlastně čeká, pokud se rozhodnete s dětmi do Klubu přijít? Nic složitějšího. Kolem deváté hodiny se sejdeme, kdo má chuť, dá si kávičko nebo čaj, popovídá-

me si o tom, co nás zajímá a vyměníme si všechny možné rady, nápady a informace. Hrajeme také na kytaru a zpíváme nebo si s dětmi říkáme různá říkadla. Plánujeme zavést i tvoření pro děti – s pastelkami, barevnými papíry apod. Nápadů je spousta, takže se je postupně pokusíme realizovat.

Kromě organizovaných činností si děti samozřejmě samy hrají s hračkami, kterých už máme spoustu, zejména plyšáků a panenek. Tímto bychom chtěly poděkovat všem, kteří Klubu věnovali hračky po svých dětech. Pokud byste i vy chtěli nějaké hračky věnovat, budeme rády. Momentálně bychom uvítaly spíše „klučičí“ hračky (autíčka, letadýlka atd.), ale samozřejmě uvítáme i další dary.

Od října také budeme moci využívat tělocvičnu místní ZŠ, aby děti měly možnost vyběhat a vyřádit se. Děkujeme paní ředitelce, že nám to umožní. Zatím není jasné, jak často do tělocvičny budeme chodit, o všem budeme aktuálně informovat na Facebooku.

Další aktivitou Klubu maminek bude pořádání každoroční burzy dětského a těhotenského oblečení. Výtěžek z této akce bude použit na zařízení a vybavení již zmiňovaného domečku. V budoucnu bychom rády zorganizovaly i další akce pro maminky a děti z naší obce. O všem vás budeme vždy informovat ve Zpravodaji a na kabe-

lové televizi. Vše podstatné o Klubu maminek najdete také na stránkách obce a na Facebooku ve skupině Maminčky Prušánky (<https://www.facebook.com/groups/1441197992839623/>), kde bývají aktuální informace o dění v Klubu i další zajímavé tipy a nápady různých maminek. A samozřejmě vás i s vašimi dětmi rády uvidíme ve čtvrtek dopoledne na našem pravidelném setkání.

*Za Klub maminek
Martina Vašíčková*

Z činnosti skautu

Letní skautský tábor – to je pro nás synonymum pro Vysočinu, dobrodružství, kamarády, čtrnáct dnů bez rodičů ve stanu, jídlo z ešusu anebo hromadné škrábání brambor pro padesát hladových krků.

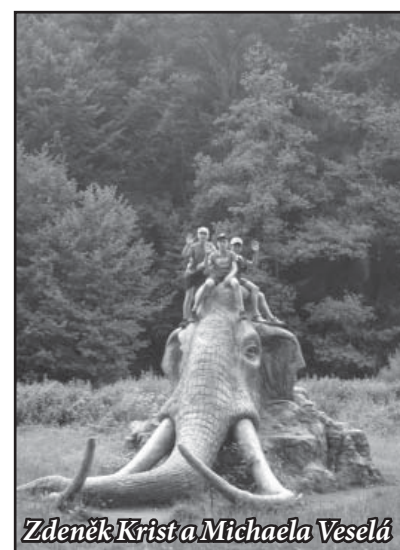
Letošní krásné letní počasí nám dovolilo podniknout nejrůznější výlety. Navštívili jsme hrad Pernštejn, zaplavali si v aquaparku ve Žďáru nad Sázavou nebo podnikli první puťák (několikadenní nocleh pod širákem s tím nejnutejším) na Rozštípenou skálu.

I celotáborovka na téma Hobit skýtala mnohá dobrodružství. Přestrojili jsme se za hobity a spolu s čarodějem Gandalfem

se vydali na dobrodružnou cestu za drakem Šmakem, na které jsme plnili ty nejzapeklitější úkoly.

Příští rok jedeme na tábor znovu!

*Za skautské středisko Mikulčice
– Majka, Barbora Ivičiová*

Zdeněk Krist a Michaela Veselá

Cor Dare Tábor 21. – 31.7.2015

Byl to den jako každý jiný. Počasí bylo slunečné, čtyřhodinová cesta ubíhala rychle a bez komplikací, a kluci byli v rámci svých raubířských mezí hodní. Těšili jsme se všichni na deset společně strávených dní v přírodě mezi kamarády se spoustou her a zábavy a jen jsme si přáli, aby nám vydrželo počasí. Nikdo z nás netušil, že se to má všechno brzy změnit.

Po cestě na tábořiště jsme si utaho-

vali z plakátu na sloupu, že se hledají svědci nějakého zvláštního světelného jevu na obloze nebo nálezci podezřelých předmětů. Náhodou jsme po cestě našli disk od pneumatiky a kovovou kliku, takže o „podezřelé předměty“ nebyla nouze. Všichni jsme se tomu smáli a vymýšleli jsme různé nesmyslné teorie a vtipy. Při tom se během pár následujících hodin mělo všechno obrátit.

Blížili jsme se k táboru, z louky už jsme viděli pomalu se přibližující tábořiště, když se najednou ozvalo neklidné pokřikování jmen vedoucích. Přiběhli jsme všichni k místu, odkud volání vycházelo. Jeden z chlapců stál pod dřevěným posedem ve vysoké trávě mezi velkými kameny a na něco ukazoval. Bylo to opravdu „něco“, protože pro něco takového nemáme název. Vypadalo to jako kus nějaké-

ho elektronického zařízení, který měl spoustu kontaktů, drátků, spojů. Starší kluci prohlásili, že to vypadá jako základová deska, ale že je velmi zvláštní a nejspíš to bude prototyp. Celá tato deska byla totiž ze tří kovů – ze zlata, stříbra a mědi. Ale tím její zvláštnost nekončila. Na jedné straně měla tato deska zabudovanou kulovitou součástku, což byl podle nás radar se spoustou malých antének. A na druhé straně desky bylo něco, co vypadalo jako stříbrný měchýř s plynem. Celá tato věc vypadala velice zvláštně a nikdo z nás nikdy nic podobného neviděl. Bylo jasné, že je to jen část něčeho většího a že je to krajně podezřelé. Rozhodli jsme se, že to raději vezmeme s sebou do tábora, aby to nenašel někdo, kdo by to mohl zneužít. A jak se později ukázalo, stalo se nám toto rozhodnutí osudným. Celý tábor, který se měl nést v duchu her, zábavy a klidného života v přírodě, se nám tímto krokem obrátil o sto osmdesát stupňů.

Všechno to propuklo ještě v tentýž den na večerním nástupu. Měli jsme první táborový nástup, kde se měly řešit všechny důležité táborové věci, jako jsou pravidla, řád, harmonogram dne. Najednou se objevil na tábořišti neznámý muž v uniformě a skutečnost se změnila.

Naše tábořiště se přes noc změnilo ve vojenskou základnu, kluci se po splnění náročného výcviku stali tajnými agenty a získali první informace. Celá operace nesla název Batelovský roz-

břesk. Vznik operace byl nevyhnutelný, protože se na vesmírné stanici stala tragédie, která přímo ovlivnila Českou republiku.

NASA vyslala do vesmíru dvoučlennou posádku. Posádka plnila velmi těžkou misi na oběžné dráze, kde spravovala Hubbleův teleskop. Zbývalo jim pět dnů do návratu zpátky na Zem, před sebou měli už jen závěrečné drobné opravy. Z ničeho nic NASA v neděli 19. 7. 2015 zachytila přes satelity velkou explozi vesmírné stanice, kde astronauti přebývali a ztratila s nimi jakýkoli kontakt. Pár hodin po výbuchu radary NASA zachytily v atmosféře neznámé těleso. Nebylo podobné žádnému letadlu, žádné stíhačce ani bezpilotnímu letounovi. Po detailních snímcích bylo jasné, že jde o vesmírnou loď mimozemského původu. NASA se snažila navázat s mimozemskou lodí kontakt, ale marně, žádná odpověď. Pojala tedy podezření, že výbuch vesmírné stanice má na svědomí tato mimozemská loď. NASA byla nucena vyslat bojové letouny, aby mimozemskou loď zneškodnily, protože Země se ocitla v bezprostředním nebezpečí. Vyloučit se nemohla ani invaze. Bojové letouny letěly podle navigace na radarech, ale i když radary ukazovaly vzdálenost od objektu sotva pár desítek metrů, piloti neviděli vůbec nic. Na rozkaz velitele začali tedy střílet do prázdného prostoru. Vystříleli mnoho nábojů, ale cíl byl zasažen až posledním výstřelem. Najednou se v prázdném prostoru na obloze objevila obrovská vesmírná loď, kterou žádný smrtelník neviděl ani ve filmu. Střela, která loď zasáhla, poškodila maskovací štít lodi a kus lodi odstřelila. Jak rychle se ale loď objevila, tak rychle taky zmizela.

Celý tento konflikt se stal ve vzdušném prostoru ČR. A jelikož jsme to byli my, kdo našel ten kus odstřelené lodi, stali jsme se vojenskou základnou pro tajné agenty. Celá operace Batelovský rozbřesk ale nespada pod vedení NASA, nýbrž pod organizaci nesoucí název S.O.U.L.307 s hlavním sídlem v Bostonu, která se specializuje na mapování výskytu UFO a navázání mimozemské komunikace. Naším úkolem bylo najít vesmírnou loď

i s mimozemskou posádkou, jejíž sledování nás zavedlo do států jako Německo, Anglie, Vatikán, USA, Rusko a Čína. Instrukce k misím jsme během celé operace dostávali každý večer od S.O.U.L.307.

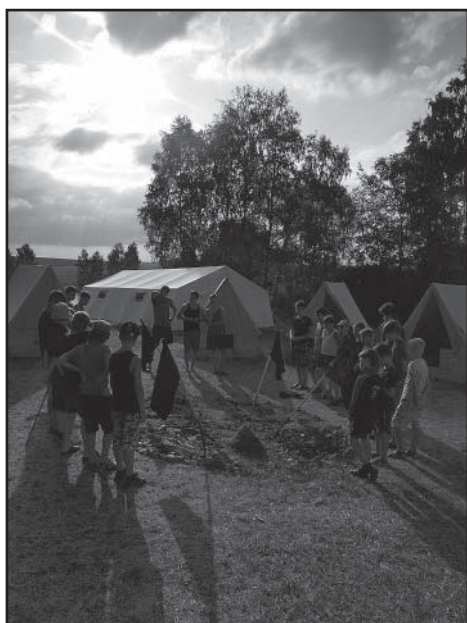
Během misí jsme si sáhli na dno svých fyzických i psychických sil. Museli jsme překonat svůj strach a stále posouvat hranice svých možností, protože bychom jinak na misích neuspěli. Čekali nás spousta šoků a nepříjemných zjištění, ale jedno zjištění bylo přeci jen nejděsivější. A to hlavně kvůli tomu, že jsme důkaz o tomto zjištění viděli na vlastní oči. Pokud si myslíte, že jsme ve vesmíru sami a že po naší planetě chodili vždycky jen lidé, pěkně se mylíte.

Celá operace Batelovský rozbřesk byla nakonec úspěšná, ale její rozuzlení bylo překvapující. Objevili jsme vesmírnou loď ukrytou v lese a tváří v tvář jsme se setkali s mimozemšťanem. Na palubě lodi ale byli ještě další dvě bytosti... Nic nebylo tak, jak se na první pohled zdálo...

Pokud vás zajímá, jak konkrétně celá operace dopadla, zeptejte se některého z kluků, který se stal na deset dní tajným agentem a řešil vesmírné záhady. Počítejte ale i s možností, že se nic nedozvíte, protože všichni agenti podepsali mlčenlivost.

A vlastně možná ještě lépe – zažijte takové dobrodružství na vlastní kůži a přidejte se k těm několika odvážným chlapcům příště i vy!

Libor Sukup

Rozloučení s prázdninami

Obec pořádala rozloučení s prázdninami a požádala nás, skauty, abychom si pro děti, jako část programu připravili zábavné stanoviště. Sešli jsme se a vymysleli například házení ringa na tyč, strefování plechovek vodou z vodních pistolí, skákání v pytlích, badminton a mnoho dalšího. Za úspěš-

né splnění stanoviště mohly děti získat sladkou odměnu v podobě cukrovinek. I přes horké počasí a ozařující slunce přišlo mnoho dětí a většina z nich neměla s plněním stanovišť problém. Našli se ale i takoví, kteří se museli na stanoviště vrátit až po nějakém čase, protože ho na první pokus nezdádlí, ale

na ty samozřejmě odměna zbyla taky.

Před začátkem promítání pohádky jsme rozdali zbytek sladkostí, sklídili stanoviště a zašli jsme si po dlouhém a teplém odpoledne na výbornou klobásu a kofolu, kterou jsme měli od obce zdarma.

Radek Račický

Naši senioři

Co nám chystají senioři

Máme po velmi teplém létě, chladnější počasí a kratší dny nám ukazují, že nastupuje podzim. Teď by bylo nejlepší večer si pěkně rozsvítit svíčky, nalít skleničku dobrého vína a odpočívat. Ale ani my, senioři, moc odpočívat nemůžeme. Do konce tohoto roku máme plno plánů a akcí.

Ve spolupráci s obecním úřadem jsme pomáhali při organizování každoroční „Besedy se seniory“. A taky se

chceme zúčastnit „Gulášfestu“ - opět napечeme koláčky a jiné cukrářské výrobky.

V měsíci říjnu začíná opět naše pravidelné pondělní cvičení, poprvé se pojedeme koupat do Dunajské Stredy a ke konci měsíce jedeme do Brna do divadla na operetu.

V listopadu jako každý rok máme naplánovanou „Besedu se starostou“. A protože už mají všichni po vinobraní, pojedeme se do našeho oblíbeného

Györu vykoupat.

Ale naše hlavní akce bude v prosinci. Ve dnech 11. – 13. 12. pořádáme „Vánoční výstavu“. Tímto bych chtěla požádat všechny naše občany, aby nám svými výrobky pomohli tuto výstavu uskutečnit. Vždyť všichni se rádi podíváme a potěšíme vším, co umí naši lidé vyrobit a jako vždy tím přispějeme k dobré vánoční náladě.

Za seniory Květa Kopečková

Ze sportu

Fotbalový kemp

Na fotbalovém stadionu TJ Podlužan Prušánky se poslední prázdninový týden od 25. do 28. 8. konal „Fotbalový kemp“ pro kategorii mladší přípravky a fotbalové školičky. Zúčastnilo se dvacet jedna chlapců narozených v letech 2006 – 2010.

S touto myšlenkou přišel František Mazuch a za vydatné pomoci Zdeňka Peřiny a Davida Bílíka zajistili našim novým fotbalovým nadějím velmi hezké soustředění, na které budou určitě dlouho vzpomínat, protože si užili spoustu legrace, radosti z pohybu a před zahájením sezóny velmi dobře utužili svůj kolektiv.

Den začínal v 9.00 hodin srazem všech účastníků, následoval dopolední trénink. V 10.30 proběhlo malé ovocné občerstvení pro dodání energie. Od 11.30 do 12.00 hodin následoval oběd ve školní jídelně, tímto bychom chtěli poděkovat

paní ředitelce a všem kuchařkám ZŠ za tuto službu, díky které jsme měli stravování zajištěno v místě sportoviště. Po obědě jsme měli odpolední klid, po něm následovala hodina angličtiny, kterou si každý den připravila pro naše fotbalisty Rebecca Peřinová.

Ve 14.00 hodin byla odpolední svačinka, dále odpolední trénink a den jsme zakončili fotbalovými hrami a soutěžemi.

Poslední den jsme po odpoledním tréninku připravili - už s pomocí rodičů - táborák s opékáním špekáčků,

občerstvení pro malé i velké nám připravily a naservírovaly maminky.

Poslední tečkou bylo utkání maminek proti dětem, které po urputném boji skončilo 3:3.

Jenom pro zajímavost: Kluci v průběhu soustředění vypili sto dvacet litrů šťávy.

TJ Podlužan Prušánky touto cestou žádá rodiče a přátele fotbalu o pomoc při trénincích naší fotbalové školičky. Kdo by měl zájem o funkci trenéra, může se přihlásit u trenérů přípravy.

Jan Váňa a Zdeněk Peřina

Foto: Jiří Nešpor

TJ Podlužan Prušánky oddíl kuželek

Tento rok se uskutečnil již 6. ročník Memoriálu Stanislava Zálešáka. Letošní ročník byl zatím nejúspěšnější co do počtu startujících, tak i v dosažených výsledcích. Na turnaj si přišlo zahrát celkem dvě stě čtyřicet šest kuželkářů, jak registrovaných, tak i amatérů. Opět jsme byli rádi, že si k nám na náš turnaj našli cestu kamarádi kuželkáři ze Slovenska, Maďarska a Rakouska. Ve dvojicích mezi registrovanými slavilo úspěch Česko-rakouské duo David Machala - KSK Austria Krems a Franz Wendel - SK Wessely výkonem 1032 kuželek. Nejlepším hráčem se mezi muži stal skvělým výkonem 558 kuželek Pavel Petru, hájící barvy KSC Schneegattenu a mezi ženami Majka Tomková z Lokomotivy Vrútky s 485 kuželkami. Z řad amatérů se nejvíce dařilo dvojici Čupr Jiří a Zálešák Petr - 896 kuželek a mezi jednotlivci nejlepšího výsledku dosáhla Zálešáková Ilona - 471 kuželek.

Začala nám nová sezona 2015 - 2016. A družstvo bude obhajovat na valtické kuželně, kde má stále svůj domovský stánek, loňské skvě-

Česko rakouská dvojice Machala David KSK Austria Krems a Wendel Franz SK Wessely DammtechnikNK

vpravo vítězka mezi ženami Majka Tomková Lokomotiva Vrútky

lé 4. místo ve 3. lize. B družstvo a C družstvo se v krajském přeboru určitě bude snažit hrát v horní polovině tabulky a trápit favority tak, jak tomu bylo loni. U dorostu máme menší změnu, ale k lepšímu. Tento rok jsme přihlásili do soutěže dvě družstva. Za A družstvo budou hrát holky - Slavíková Svatka, Vavřínková Hana, Švastová Katka a Zvědělíková Kamila, za B družstvo hrají kluci -

Fojtík Dominik, Zálešák Standa ml., Benada Filip a Slížek Tomáš. Bude me rádi, když k nám i letos najdou cestu naši věrní fanoušci a povzbudí nás v našich výkonech.

Přeji všem do nové sezony hodně úspěchů a co nejvíce vítězných zápasů.

Za kuželkářský oddíl Zálešák Zdeněk. Další informace o našem oddíle na www.kuzelkyprusanly.cz

Šachový festival FIDE OPEN Podluží 2015

V červenci uspořádal šachový oddíl Podlužan Prušánky dva šachové turnaje, oba na kulturním domě. Nejprve v sobotu 4.7.2015 proběhl jednodenní turnaj v rapid šachu (hráč měl na partii 15 minut). Zúčastnilo se jej dvacet hráčů. Vítězem se stal Gaša Patrik (Senica, SVK). Druhý skončil Abel Peter (Piešťany, SVK) a na třetím místě Vorobyov Yrij (Sevastopol, RUS).

Od pondělí 6.7. do neděle 12.07.2015 proběhl mezinárodní turnaj FIDE Open Podluží za účasti dvaceti dvou hráčů. Po zajímavých bojích bylo konečné pořadí po sedmi kolech následující:

1. Teuber Andreas (Leverkusen, Německo)	5,0b
2. Hájek Oskar (Lokomotiva Brno, ČR)	5,0b
3. Juříček Stanislav (Zbrojovka Vsetín, ČR)	5,0b
4. Daniel Jiří (Rychnov nad Kněžnou, ČR)	4,5b
5. Jurák Stanislav (Hustopeče, ČR)	4,5b
6. Krolop Petr (Prušánky, ČR)	4,5b
7. Vorobyov Yrij (Sevastopol, Rusko)	4,5b
8. atd.	

Nakonec nesmíme zapomenout poděkovat obecnímu úřadu za podporu a příspěvek na ceny.

František Dryšl

M. Slavík (rozhodčí), O. Hájek, A. Teuber, S. Juříček

Dryšl F. (Prušánky)-Glacner (Bystrc)

Š. Omelka (Prušánky)
F. Růžička (PORG Praha)

Atletické talenty z regionu vás zvou do svých řad

Atletický klub Hodonín úzce spolupracuje se Základní školou U Červených domků. Díky tomu mohou děti využívat blízkosti atletického stadionu, kvalitního tréninkového i závodního náradí a náčiní a zkušených trenérů. Sportovní dovednosti mladých talentů se daří rozvíjet také díky příspěvkům MND a.s., které klub i školu podporují.

Děti z hodonínského klubu zde trénují ve skupině, jejíž jednotu a týmového ducha posiluje často i skutečnost, že jsou také spolužáky - společně se učí, společně trénují, společně závodí za jeden tým. Přitom každý může vyniknout ve své disciplíně. Učí se tedy udělat všechno pro vlastní výhru, ale i týmovou spolupráci.

O výborných podmínkách i zkušenosti trenérů vypovídají nejlépe skvělé výsledky mladých sportovců. Ti naposledy zazářili na Mistrovství české republiky mužů a žen do 22 let, které se na stadionu U Červených domků konalo poslední srpnový víkend.

Nadějní atleti vás zvou do svých řad

Filip Sasínek ovládl trať 3000 metrů s překážkami a skvělým časem překonal i jedenáct let starý rekord mistrovství. Bronzovou medaili přidal na pětikilometrové trati David Kákona.

V dnešní době jsou pohybové aktivity vytlačovány sezením u počítačů a u televize. Proč raději nenajít dítěti vhodnou volnočasovou

aktivitu a udělat tak něco pro zdraví dítěte? Vyzkoušet to můžete třeba právě v Atletickém klubu v Hodoníně. Trénovat mohou děti jakéhokoliv věku. Zkuste se podívat na www.akhodonin.com nebo přijměte pozvání mezi nás a přijďte se denně mezi 14. a 18. hod. podívat, jak probíhají tréninky.

Z činnosti SDH

Jak již bývá v Prušánkách pravidlem tak i letos patřila první sobota v měsíci srpnu noční soutěži v požárním sportu. Do parku u koupaliště se tedy začala sjíždět soutěžní družstva z blízkého i širokého okolí. Celkem se sjelo třicet družstev mužů a žen. V půl deváté proběhl nástup družstev, které přivítal starosta obce a popřál štěstí. První na základně se připravilo družstvo domácích. Základna a rozběh útoku byl perfektní, ale po chybě při nabírání vody byl konečný čas 33,14 a zklamání jak družstva, tak domácích diváků bylo evidentní. Nicméně svůj pokus jsme měli za sebou a soutěž musela pokračovat dál. Družstva se na základně střídala v rychlém sledu a soutěž nabrala ty správné obrátky. Po půl jedné v noci odběhlo svůj pokus poslední družstvo a začalo se chystat vyhlášení vítězů. Mezi ženami dosáhli nejrychlejšího času Hodějice 22,87, na

druhém místě byla děvčata z Kuželova časem 23,07 a třetí byla Velká nad Veličkou 25,07. Mužským družstvům vévodili a putovní pohár z rukou starosty si odvezli kluci z Místřina s časem 17,12, druhá skončila Nesvačilka 17,41 a třetí Hodějice 17,96. Soutěž byla ze strany soutěžících hodnocena jako velice úspěšná jak dosaženými časy, tak i pořadatelsky. Divácká kulisa byla oproti několika předchozím ročníkům výborná a tak jsme byli nakonec spokojeni taky.

Dalších soutěží jsme se z důvodů pracovní vytíženosti, úzkého kádru a zranění neúčastnili. Celkově jsme tedy objeli jenom sedm soutěží z celkových třinácti a posbírali deset bodů. Příští ročník bude snad lepší a podaří se nám objíždět soutěže pravidelněji. Potřebovali bychom, aby se k našemu družstvu chtěli přidat noví kluci, které by požární sport zaujal. Věkově

jsme v průměru nejstarším družstvem. Pokud by někdo měl zájem, chtěl si zasoutěžit a dostat se do výborného kolektivu, bude vítán.

Výjezdová jednotka má za sebou do dnešního dne sedm výjezdů. Od požárů, technických zásahů až po dopravní nehodu. Probíhala různá údržba techniky, vylepšování nové cisterny, také odborná příprava a praktický výcvik, který je nedílnou součástí přípravy všech hasičů. Také jsme byli pozváni ukázat naši novou Tatru na výročí do Velkých Bílovic, kde slavili sto třicet let od založení sboru. Také jsme jeli do sousedního Josefova na jejich devadesátiny a do Mikulčic na sto deset let. Dále jsme pomáhali obci při nejrůznějších akcích a ukázkách.

Jakub Valuch

Spolek Nechorští vinaři

K Nechorám do sklepa za mladým vínem

Spolek Nechorští vinaři zve všechny příznivce dobrého vína do vinařské vesničky Nechory na 1. ročník ochutnávky letošních vín ročníku 2015. Akce s názvem K Nechorám za mladým vínem pořádáme v sobotu 28. 11. 2015 v době od 10:00 do 19:00 hodin.

Ochutnávky budou probíhat ve dvaceti sklepech, kde každý vinař připraví nejméně dva vzorky mladého vína (1B+1Č/1R), zralé víno, případně i jiné občerstvení dle úvahy. Prodej vína v jednotlivých sklepech proběhne pak i v neděli 29. 11. 2015 v době od 10:00 do 12:00 hodin

Akce se koná za každého počasí, zázemí bude ve velkokapacitním stanu v centru, ve Vinných sklepech U Jeňoura, v Penzionu Nechorka.

Od 15:00 hod. bude ve vytápěném stanu v centru hrát Kapela starých časů. Zde budou zorganizovány i soutěže pro účastníky. Moderování se k naší radosti ujal starosta obce Ing. Lubomír Zahradník. Počet soutěžících bude omezen a přihlašovat se budou moci v pokladně ve stanovenou dobu. Soutěžit se bude:

a) v určování odrůd pěti vzorků vín – odměny prvním třem - kupóny na nákup vína

b) tahání košťýřem - odměny prvním třem - památeční skleněné košťýře

c) další novinky se chystají

Vstupné bude opět 650,- Kč na místě, 600,- Kč v internetovém předprodeji. Ten začne v pondělí 26. 10. 2015. Průvodce se slevovým kupónem z červnové akce K Nechorám do sklepa 2015 mohou uplatnit všichni v den akce u pokladny. Předprodejům se vrátí 50,- Kč, ostatním se odečte sleva ze vstupného.

Vstupenka obsahuje kupony 3x100,- Kč na nákup vína, průvodce, propisku, pásek na ruku, skleničku s nosičkou. Navíc je jako novinka zařazen jeden volný kupón na polévku, který bude možno uplatnit buď 28. 11. odpoledne nebo 29. 11. dopoledne. Kde je polévka připravena ke konzumaci, bude uvedeno v průvodci.

Seznam výherců volných vstupenek, vylosovaných z účastníků anke-

NECHORŠTÍ VINAŘI

ty 20.6.2015 na akci K Nechorám do sklepa:

1. Martin Fišer, Velká Dobrá
2. Daniel Krutílek, Nový Jičín
3. Karolína Čiháková, Praha 5
4. Mirka Sýkorová, Čejkovice
5. Jen Teplý, Liberec
6. Vlasta Horníček, Praha 8
7. Lenka Nagyová, Hradec Králové
8. Daniela Blažková, Praha
9. Milan Šimon, Mladá Boleslav
10. Irena Navrátilová, Prušánky

Věříme, že si příležitost k návštěvě Nechor nenechají ve sváteční sobotu před první adventní nedělí ujít ani občané Prušánek. Krátké zastavení předtím, než začnou leckdy hektické vánoční přípravy, určitě každému prospěje. Těšíme se na vás.

Michaela Hradilová

Zprávičky z farnosti

Desatero

Lidé chtějí žít šťastně, spokojeně, ale odmítají použít návod k dosažení tohoto cíle. Návod od Stvořitele člověka. Ten, kdo nás udělal, ví jediný nejlépe, co potřebujeme, abychom byli šťastní. Boží přikázání jsou určena k tomu, aby sloužila člověku, nikdy nejsou obrácena proti němu. Je to tedy návod k dobrému životu od Tvůrce života. Deset základních svobod člověka. Nic, co by ho omezovalo nebo poškozovalo. Kolikrát už mně napadlo, jak by bylo na světě krásně, kdyby se tímto návodem k životu lidé řídili! Škoda, že se neučí ve škole.

Když se člověk obrací proti Bohu, obrací se tím zároveň proti sobě samému. Dnes se vydává špatně za dobré a dobré za špatné. Bláznovství požaduje „právo“ pro své zvrácené jednání. Z dějin je známo, že pohlavní nezřízenost zničila celé civilizace. Ohrožuje spolu s drogami, alkoholem a násilnou činností moderní civilizaci. Sex je oddělen od lásky a považován za předmět konzumu.

Nezletilé dívky jsou co nejdříve vedeny k sexuální zkušenosti a pak nuceny k potratu. V takové mládeži jsou rozbity veškeré ideály. Nenarození umírají mlčky, nemají žádné hřbitovy a žádné pomníky. Člověk by chtěl být bohem a manipulovat se životem, rozhodovat si o všem sám. Mentalita západu je zaměřena proti rodině a proti životu. Proto západní společnost vymírá a stěhují se sem národy z východu. Evropa se již nehlásí ke svým křesťanským kořenům, ale bez kořenů nemůže přežít. Podřezává si větve, na které sedí.

Desatero hájí důstojnost lidské osoby, život od početí až do přirozené smrti. Hájí pevnost rodiny, která je pro člověka nepostradatelná a nenahraditelná. Připomíná úctu k rodičům, poctivost a pravdomluvnost. Stanoví den odpočinku (člověk není robot, nemůže stále pracovat). Hned první přikázání nás osvobozuje od strachu z pověr, horoskopů a jiných nesmyslů, které si lidé vymysleli.

Jak tedy zní jeho text?

1. Budeš věřit v jednoho Boha.
2. Nevezmeš jméno Boží nadarmo.
3. Pamatuj, abys den sváteční světil.
4. Cti svého otce i matku, abys dlouho žil a dobře ti bylo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmílníš.
7. Nebudeš krást.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nebudeš toužit po manželce svého bližního.
10. Nebudeš toužit po majetku svého bližního.

Desatero znamená zákon života a svobody, pravé svobody, která nikoho nezotročuje.

Jan Pavel II. napsal: „Dodržovat desatero znamená být věrný Bohu. Znamená to ale také být věrný sám sobě, naší pravé lidské přirozenosti a nejhlubším touhám. Než se tato přikázání vytesala do kamene, byla vepsána do srd-

ce člověka jako všeobecně platný morální zákon. V tomto smyslu je desatero jedinou cestou lidstva.“

Velký ruský spisovatel F. M. Dostojevskij prohlásil, že kde není Bůh, veškerá morálka ztrácí smysl; vše je dovoleno. Zlo, které se páchá, je následkem odmítnutí Boha. Jestliže Bůh není, nemá lidský život žádný smysl.

„Velký“ ruský budovatel komunismu V. I. Lenin prohlásil, že pokud chceme zničit národ, musíme nejprve zničit jeho morálku a spadne nám do klína jako zralé ovoce. Soudruh Lenin by měl z dnešního stavu naší společnosti jistě radost (vysoká kriminalita, sebevraždy, alkoholismus, drogy, virus HIV, rozvody, domácí násilí, nezodpovědnost za druhé). To vše je důsledek úpadku základních přirozených morálních hodnot.

Boží zákony nejsou samoúčelné příkazy, ale směrnice ustanovené milujícím Otcem, který pečuje o blaho svých dětí a rozumí nejskrytějším tužbám jejich srdcí.

Vít Hába, farář

Schola sv. Izidora

vznikla na podzim roku 2014 jako společenství dětí, které rády hrají a zpívají. Za rok své existence hrála schola pravidelně při středečních dětských večerních bohoslužbách a přispěla nemalou měrou k oživení dětských mší a upevnění vztahů s vrstevníky z mikulčické farnosti.

Tento rok se schola bude dělit na dvě skupiny - mladší (5 - 9 let) a starší (9 let - výš) s tím, že se budou každý týden střídát. Cílem je nabídnout našim dětem možnost zpívat a hrát v hudebním stylu, který je jim blízký, vypilovat zvolené písně a stát se součástí společenství mladých lidí se stejnými zájmy. U mladších dětí to budou písně s jednodušší melodií

a texty, u starších rytmicky obtížnější prvky s bonusem písně v anglickém jazyce. Nemalou posilou tohoto uskupení je pro tento rok i profesionální kytarový hráč Pavel Palát, který vyučuje na zdejší HTVŠ a který již začal připravovat jednoho ze svých svěřenců na hru na basketu právě pro účely scholy. Jsme otevřeni přivítat mezi sebe i děti, které do kostela nechodí, ale které rády zpívají nebo hrají na nějaký hudební nástroj. Církevní prostředí totiž nabízí možnost pravidelně vystupovat před lidmi a tím získat sebedůvěru a praxi ve hře na zvolený hudební nástroj. Hodláme proto oslovit děti navštěvující HTVŠ, ale i jiné nadané děti, aby tuto možnost zvaži-

li. Rodiče prosíme v této věci rovněž o podporu. Blížší informace rádi poskytnou hlavní koordinátoři scholy - Jitka Omelková a Martin Novák, anebo je lze najít na webových stránkách farnosti.

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zasadili o hladký průběh zkoušek v uplynulém školním roce, zejména Jitce Omelkové, Lence Tlachové, p. faráři Vítu Hábovi, muzikantům, rodičům, zpěvákům a taky těm, kteří svým potleskem děti motivovali k tomu, aby se dál scházeli. Doufejme, že tomu tak bude i nadále

Martin Novák

Kaplička svatého Františka

Sotva ji cestou z Moravského Žižkova do Prušánek zahlédnete v polích, už se ztratí za stromy. Ale je tam. Stojí tam více než sto let a před pár týdny začala zase zářit do dálky. Díky skupince obětavých mužů z Prušánek je opravená, nalíčená a zdobí ji nový ornament.

Psal se rok 1902 a kapličku nechala postavit Františka Zimáková, která tím splnila poslední přání svého bratra Františka. Kaplička je postavena na jeho bývalém pozemku, v polích před obcí Prušánky ve směru od Moravského Žižkova. Kaplička je zasvěcena svatému Františkovi z Assisi, protože paní Zimáková byla členkou 3. řádu svatého Františka a navštívila rodiště světce. Paní Františka se o kapličku dlouho sama starala. Když jí docházely síly, poprosila o pomoc svoji kamarádku Anto-

nii, která se svou rodinou žila na Novinkách, v blízkosti kapličky. V tomto domě se péče o kapličku zatím předává z generace na generaci. Paní Marie Klímová převzala kapličku od své maminky Antonie a se svou rodinou se o ni stará dodnes.

Stavba má prostý obdélný půdorys a veškerá výzdoba se soustřeďuje na průčelí. Modrá obrovnávka tvoří optický kontrast k strmě se vypínajícímu nečleněnému štítu. Nadpraží je zdobeno ornamentální malbou. A jak už bylo uvedeno, kaplička prošla v posledních týdnech obnovou. Skupina dobrovolníků ji opravila, opatřila novou omítku a obrovnávku. O novou výmalbu se postaral Jožka Ševčík. V dřívějších letech patřila kaplička mezi místa, kudy na jaře kolem svátku svatého Marka pro-

cházel procesí do polí s prosbou o dobrou úrodu.

Připomeňme ještě, že svatý František proslul jako patron přírody, zvířat a ekologie obecně. Patří mezi nejvýznamnější, nejznámější a nejoblíbenější svaté. Narodil se v Assisi v Itálii koncem 12. století do rodiny bohatého obchodníka. Jeho křestní jméno bylo Giovanni (Jan), ale protože uměl francouzsky, kamarádi mu přezdívali malý Francouzek (Francesco). Toto jméno pak použil jako své jméno v řádu. V mládí se rozhodl život věnovat Bohu, rozdal svůj majetek, hlásal absolutní chudobu a pomá-

hal nemocným. Je obecně znám Františkův neobyčejně kladný vztah ke zvířatům. Je pokládán mimo jiné za patrona ochránců zvířat. Mezi jeho obdivovatele patřila i Anežka Česká. František toužil hlásat slovo Boží po celém světě a nabádal k tomu i své následovníky. Stal se tak vlastně zakladatelem organizované misijní činnosti. Dědictvím po svatém Františkovi je vánoční zvyk stavění betlému. On byl totiž patrně první, který v roce 1223 zinscenoval scénu narození Páně v chlévě s živými zvířaty.

text a foto: Helena Hájková (zdroj: Prušánky, vinařská obec Podluží a pamětníci)

Ohlédnutí za kulturou a jinými akcemi

Beseda u cimbálu

Předhodový sobotní večer patří již tradičně besedě u cimbálu, kterou pořádá Slovácký krúžek a Obec Prušánky.

Každým rokem máme před akcí obavy, zda nám vyjde počasí a jestli nebude pršet. Letos při tropickém vedru a suchu nás takové myšlenky nenapadaly a Meteorologický ústav v Brně jsme tentokrát touto otázkou ani neobtěžovali. Celý den bylo krásně a večer byl teplý a příjemný. Všichni příznivci folkloru se ve stanovený čas sešli pod zeleným, aby společně s cimbálovou muzikou Slovácko mladší a účinkujícími prožili sobotní večer plný zpěvu a tance.

Program zahájil domácí mužský sbor a hned po něm se představily se svým pásmem naše děti z folklorního kroužku Nechoránek. A jak se říká, že „děti nikdy nezklamou“, se potvrdilo i nyní.

Potom už se střídali domácí i přespolní ženské a mužské sbory a sólisté, kteří se nám svým pěveckým projevem snažili navodit příjemnou hodoovou atmosféru.

Hostem večera byl soubor Lipovjan, Svým bohatým repertoárem nám přiblížil folklór svého regionu, který vzorně reprezentoval. Tance i zpěvy byly na velmi profesionální úrovni,

což určitě všichni přítomní ocenili. Na jejich výkonu bylo vidět kus poctivé práce a velké množství nepočítaných hodin volného času, který tomu museli obětovat.

Po závěrečné písni všech účinkujících začala volná beseda u cimbálu. Zazpívali si nejen účinkující, ale i ti, kteří do naší obce zavítali. Věříme, že u nás v Prušánkách prožili pěkný sobotní večer.

Ozvučení provedlo Tonstudio Rajchman z Dolních Bojanovic. Děkujeme všem, kteří se na přípravě sobotního večera podíleli.

Za Slovácký krúžek Vlasta Trechová

Foto Josef Hromek

Hody

Byla slunná neděle 9. srpna a kroky všech krojovaných vedly pod zelené do Prušánek, kde jsme ve spolupráci s obcí Prušánky připravili tradiční hody. Hody byly zahájeny krojovaným průvodem vedeným stárky Pavlem Křivou, Honzou Zálešákem a Jirkou Stávkem. Průvod třiceti šohajů a patnácti děvčat nejprve zamířil ke starostovi obce, který nás překvapivě přivítal v mužáckém kroji a hody povolil. Další zastávkou byla místní fara a poté se šlo za zábavou pod zelené, kde vyhrávala DH Legrúti. Díky krásnému počasí jsme mohli přivítat mnoho

přespolní chasy. Celkem se sjelo 204 přespolních šohajů. Pondělní zábava byla letos velmi vydařená a účast hojnější než obvykle. Byla zavedena nová tradice v podobě sóla pro děti, která se setkala s velkým úspěchem jak u nejmenších, tak u nás. Jsme rádi, že krojovaných dětí, hlavně díky souboru Nechoránek, přibývá a roste nám tak nová generace, která bude mít k této tradici pozitivní vztah. Odpolední program pokračoval příchodem mužáků v doprovodu žen, košelovým sólem a pasováním šohajů, kde byli letos pasováni tři noví kaštánci. Úterý

patřilo děvčatům, pod vedením stárky Veroniky a Terezy Šimkových. Stejně jako v neděli byla účast přespolních vysoká, o zábavu se postarala DH Lanžhotčanka a všichni se snad pobavili na osmi povedených scénkách, z nichž samozřejmě jako nejlepší hodnotíme naše sexy stepaře z Prušánek. Závěrem bychom chtěli poděkovat všem, kteří se na přípravě hodů podílejí a také těm, kteří hody každoročně navštěvují. Příští rok se na vás těšíme na novém tanečním place.

*Za Chasu Prušánky
Lucie Křiváková a Tomáš Hrubý*

Rozloučení s prázdninami

Letos jsme poprvé neslavili Den dětí. Jak jsme už vysvětlili v minulém čísle Zpravodaje, zdálo se nám totiž, že pořádát dvě akce pro děti v rozmezí dvou týdnů (Dětský den a Svatojánskou noc) je celkem nesmyslné, nota bene, když děti svůj svátek slaví na více místech – ve škole, v rodině, v kroužcích a jinde. Myslíme si, že náš nápad, uspořádat rozloučení s prázdninami byl dobrý, o čemž svědčí hojná účast dětí a rodičů, kteří se sešli v neděli 30. srpna v parku u koupaliště. Už tady na ně čekal obrovský skákací hrad, či spíše skluzavka, později jsme ještě pro ty úplně nejmenší přivezli náš menší skákací hrad. Děti mohly soutěžit v různých disciplínách, které pro ně připravili skauti z Cor Dare, samozřejmě, že po úspěšném splnění každého úkolu dostali sladkou odměnu. Jako každý rok za námi přijeli místní hasiči se svou krásnou novou Tatrou, nově hodonínská policie s policejním autem a Donera s ambulancí. Děti si mohly všechno ohmatat, vyzkoušet, mohly se na všechno zeptat a to se jim moc líbilo. Jako vždycky předvedl parádní vystoupení Kynologický klub z Josefova, pejsci jsou prostě oblíbení. Úplně novou zábavou byla jízda na koloběžkách, což si užily nejen děti. Hlavně holčičky využily možnost nechat si od paní Lacové namalovat na obličej něco hezkého.

Každé dítě dostalo zdarma pitíčko

a tatrunku a místo každoročního opékání špekáčku si děti mohly zajít na párek s hořčicí a chlebem, který dětem věnovali prušánečtí hasiči. Patří jim za to naše díky.

Celé odpoledne uváděl náš starosta, který zároveň fungoval jako dýdžej. Se slzou v oku se pod jeho vedením děti společně rozloučily s prázdninami.

Hezkou tečkou za tímto dnem bylo promítání filmové pohádky Sedmero krkavců. Je to úplně nová pohádka, která se zatím promítá jen v kinech a má údajně být tou hlavní pohádkou na Štědrý večer. No, my jsme ji viděli v předstihu a líbila se dětem i dospělým. Stejně jako celé „rozlučkové“ odpoledne, o čemž svědčí třeba tyto mailové vzkazy od našich občanů:

Ahoj, dobrý den,

chtěla bych poděkovat všem z OÚ, kteří se podíleli na včerejší akci pro děti. Bylo to úplně super, všichni jste byli usměvaví a ty naše „naděje národa“ - děcka, byly nadšené, to bylo všude ko-

foto: Petr Omělka

lem vidět, jak si to užívají. Ten náš - můj vnuk - o tom básnil ještě dnes, krásné zážitky. Moc děkujeme a držíme palce celému kolektivu OÚ do další práce.

od J. B.

*Dobrý den,
díky všem za krásné rozloučení s prázdninami.*

J. H.

Vy, kteří máte nějakou zkušenost s organizováním akcí větších, než je domácí oslava narozenin, mně dáte za pravdu, že vás vždycky potěší, když vaši práci a snahu někdo ocení. Moc děkujeme.

Jana Kamenská

foto: Ludka Trechová

Tradiční vinobraní pod Nechory

Jako každý rok začala příprava na Vinobraní minimálně měsíc dopředu, chasa musela nacvičit tradiční pásmo, Nechoránek si připravoval moc pěkné vystoupení s tématem vinobraní a mužský a ženský sbor piloval na svých zkouškách zpěvy. Všechno bylo nachystané, obavy jsme měli jen z počasí. To nás moc pěkně překvapilo. Byl krásný, teplý den, těch pár přeháněk ve večerních hodinách nikomu nevadilo a parket byl do půlnoci plný. Poslední čtyři roky na „tančplacu“ vyhrává od 14 hodin cimbálová muzika Galán z Podluží, to proto, aby se návštěvníkům lépe čekalo na příchod krojovaného průvodu. Někteří návštěvníci ale jdou v tomto průvodu od kulturního domu spolu s chasou, Nechoránkem, ženským sborem a prušáneckými mužáky, do kroku jim vyhrává dechová hudba Bojané. V čele průvodu šli jako vždy naši hotaři - Mirek Hřebačka a Milan Vašíček, průvod uzavíral koňský povoz s krásně vystrojenými koňmi, které patří „kočímú“ – panu Janu Košutovi, který každoročně právě pro tuto příležitost koníčky krásně „vypucuje“ a nastrojí. Po tradičním programu v Nechorách následovala volná zábava. Kdo chtěl tančit, zůstal na „tančplacu“, kde hrála dechovka, kdo si chtěl zazpívat, šel do stanu před Expozicí, kde vyhrávala cimbálovka. Večer nám semtam vypadla elektřina, ale nevypadalo, že by to někomu moc vadilo, mladým vůbec ☺

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na úspěšném průběhu tohoto vinařského svátku a Vinným sklepům U Jeňoura za sponzorský dar.

Jana Kamenská

foto: Jitka Omelková

Čteme z prušánecké kroniky

Následkem velké neúrody v roce 1917 nastal mezi obyvatelstvem nedostatek potravin a hlad. Nejhůře bylo tam, kde byly četnější rodiny. Následkem toho nastal nový druh zlodějství, a to jak rolníci zasadili brambory na pole, tu někteří přišli a tyto zasazené brambory vyhrabávali, takže mnozí museli sázet brambory znovu, měli-li totiž jaké. Ceny životních potřeb stouply do úžasné výše. Obilí se prodávalo za 500 – 700 – 800 korun, byly i pří-

pady, že se prodávala pšenice až za 1000 korun za sto kilogramů. Sádlo za 50 – 60 korun za jeden kilogram. Selata za 40 – 50 korun za kilogram živé váhy. Ale vše se prodávalo tajně.

Zase přišla rekvizice. Tentokrát byla nejubožejší za všech rekvizicí za celou válku prováděných. Několik kilogramů fazole a mouky – to byla celá kořist této expedice, která sháněla živobytí pro ve městech vyhladovělé úřednictvo. Bylo po re-

kvizici, vše prošlo hladce. Též byla odbyta prohlídka u Imricha Františka (Ferdy) na „konci“ č. 208. Avšak najednou se rekviziční komis vrátila a šla zpět na „konec“ přímo k Františkovi Imrichovi, kdež byli velice překvapeni nenadálým návratem této komise. Záhadným způsobem byla rekvizice upozorněna, že má schované obilí a mouku. Skutečně, když přišla, tak viděla vytahané pytle z jámy, kdež bylo všechno schované. Ihned bylo všechno zabaveno

a odvezeno. Bylo toho dvanáct pytlů, a k tomu musel ještě František Imrich platit 400 korun pokuty.

Snad nikdy nebyly žně tak toužebně očekávané jako v roce 1918. Jakmile trochu zazrál zimní ječmen, který byl setý na panských polích, už na něj bylo útočeno. Vyžatá kola dosvědčovala, že už tam byla návštěva. Lidé ze zoufalství neznali rozdíl mezi svým a cizím. Ukradený ječmen se na slunci nebo na kamenech usušil, pak se vymlátíl a potom na domácích šrotovničkách sešrotoval, čímž byly bída a hlad zčásti zažehnány.

Vojáci přijížděli na dovolené, ale vida, že založený „zelený Kádr“ dobře prospívá, tu se rozhodli, že se též přidají. Chlapcům se dařilo dobře, ve vinohradech už byly zralé třešně a to už nedalo umřít hladu.

Bylo to přede žněmi v roce 1918, když byli desertéři v Prušánkách nemile překvapeni. Už několik dní kolovala zpráva, že má přijít do Prušánek vojenská výprava. Což se

stalo jednoho dne skutkem. Časně zrána se objevilo v Prušánkách asi třicet mužů pěchoty za doprovodu několika četníků. Nastal ihned poplach. Vojsko bylo rozděleno na několik stráží, které chodily dům od domu a obzvlášť, kde byli desertéři, tam bylo všechno bedlivě prohlíženo. Výsledek byl tento: chyceni byli Zigáček Isidor, Otýpka Hubert, Předinský František a Svoboda František, který si nebyl doma jistý, a proto si šel lehnout na hůru k Matějovi Svobodovi, kdež ho našel četník se dvěma vojáky. Chycení desertéři byli zavřeni v hasičském skladišti a pak byli odvezeni eskortou do Vídně a do Brna, kdež byli zavřeni do arestu. František Svoboda za několik dní utekl zase domů.

Jednoho dne ku konci července v roce 1918 přijel na kole do Prušánek listonoš novoveské pošty Matěj Zámečník a oznámil desertérům, že do Nové Vsi přijel oddíl vojska asi šedesáti mužů, jejichž cílem bylo schytat desertéry

v Prušánkách. Tato zpráva vzbudila ohromný rozruch mezi desertéry. Ihned bylo všechno zalarmováno a přísežní obránci rakouské říše úprkem uháněli z dědiny směrem do vinohradů a „Drahama“ do „Úlehlí“, kdež se rozběhli, vyhledajíc si vždy několik hochů pohromadě nějaký dobrý úkryt, kdež se utábořili. Vojsko přišlo do Prušánek časně zrána. Ihned byly obsazeny všechny uličky a několik patrolí chodilo dům od domu, všechno prohlížejíce. Tato prohlídka trvala půl dne. Avšak lov celé této vojenské výpravy do Prušánek byl velmi ubohý. Chycen byl jenom jeden desertér Řehánek Antonín, kterýž byl odveden eskortou do Vídně, odkud však asi za týden utekl znovu. Tyto jevy znamenaly jakýsi přelom ve válečných událostech. Dovolí-li si už vojsko při tak strašlivé disciplíně utíkat z fronty, to už se musí něco zvláštního dít.

*Z prušánecké kroniky
přepsala a upravila Jana Kamenská*

Obecní studny v Prušánkách

V toulkách historií naší obce si dnes připomeneme obecní studny.

Z dochovaných fotografií a písemností o starých studnách byly v naší obci studny **Anča, Blkta, Cebelka, Dolnina, Jordánka, Libuša, Kúřanka, Obecnica, Ořeška, Vísnerka** a další beze jména.

Při probíhající úpravě návsi je nyní nejvíce sledovanou studna **Libuša**. Úplnou náhodou byla ke své rekonstrukci otevřena přesně v den, kdy bylo před devadesáti lety zapo-

Obecnice - konec 19. století

Obecnice kolem roku 1945

čato s její výstavbou. Stavbu prováděl Isidor Zálešák (*1883) z domu č. 476.

V její blízkosti je stará studna, možná nejstarší v obci, z roku 1800 či ještě dříve.

Původně kamenná, za první světové války byla přestavěna z cementových trub. Byla však úzká a nedostatečná. Při stavbě Libuše se jen zakryla.

Nejvíce známou a využitou byla **Jordánka** naproti domu Mrákových - Janečkových č. 442. Pochází z roku 1890. Původní studna, až do přestavby, byla s vahadlem a velkým žlabem na napájení dobytka. Ve žních tam stávaly mlátičky. V padesátých letech ji JZD přestavělo, zavedlo čerpa-

Blkta před Jurmanových

dlo a potrubí, které vyústovalo ve tři kohoutky – první pod Kopečkem u domu Poláchových č. 331, druhý naproti kina u domu Blahůškových č. 133 a třetí před Ivičičovým č. 96. Je z betonových skruží průměru 3,20 m a sloupec vody býval 7,60 m.

V roce 1925 se začaly na bývalém rybníku na Novinkách stavět domy. Obecní studna tam nebyla, jezdilo se k Jordánce.

Anča – je dodnes zachována, před domem Josefa Osíčky ml., Hlavní ulice č. 279. Název dostala podle jména stařenky Anny Trechové (*1870) z vedlejšího domu č. 278. K Anči se chodívalo pro vodu na vaření fazole.

Blkta – dnes je ukrytá v zahradě na rohu Hlavní a Dlážděné ulice, za bývalým stánkem s ovocem a zeleninou paní Boženy Maděryčové. Je zakrytá. Název dostala podle malé vydatnosti – jen „blktala“.

Cebelka – v Mlýnské ulici u domu č. 322. V této ulici

obecní studna nebyla a tak stařeček František Vyrubalík (*1893) obešel sousedy, vybraly se peníze a postavila studna. Vznikla po roce 1930. Je z betonových skruží, později se ještě prohloubila a je velmi hluboká. Původně byla opatřená rumpálem. Podle vyprávění je v ní utopeno mnoho nádob na vodu.

Dodnes zachovaná **Dolnica** je v Cacardově, pod Ševčíkovým č. 38. Zděná, původně opatřená srubem, později byly na povrch dány skruže. Voda se tahala hákem. Dle vyprávění je stará, existovala již při požáru stodol v Cacardově. Voda z ní byla dobrá a nikdy nikdo z ní ne onemocněl, přestože byla v blízkosti močálu a Kaluže, která bývala plná husí a kačen a v létě se v ní praly krávy i s vozy.

Farské studny Po levé straně hlavního vchodu do kostela stávala dříve stará fara a chlév pro dobytek. Dnes už toto hospodářství připomíná jen stará studna. Patří mezi nejstarší v obci. Její vznik lze datovat s výstavbou kostela a fary a zejména trvalým obsazením farnosti. Je ukrytá pod smrkou ve farské zahradě a z chodníku přes plot ještě můžeme vidět její betonové krytí. Druhá farská studna vznikla při výstavbě nové fary kolem roku 1930 a je dodnes na farském dvoře.

Komínka před Tesaříkovým v Hodonínské ulici č. 120 byla původně rumpál s velkým napajedlem. Studna byla vydatná a sloužila pro celou ulici. Je dodnes zachovaná, krytá altánkem.

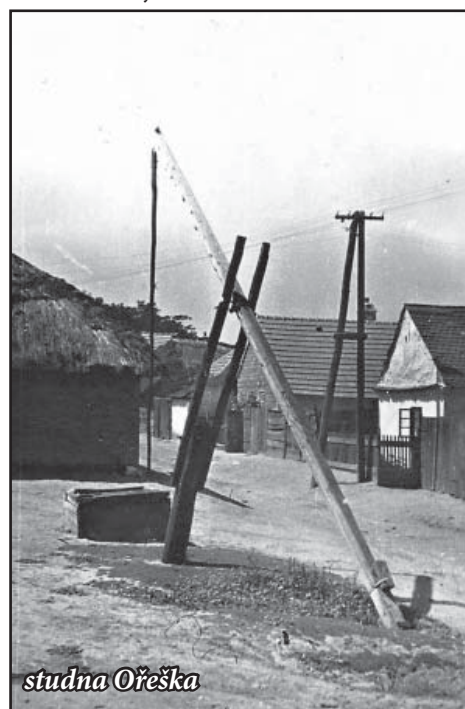
Kútanka – název byl odvozen od jejího umístění – v koutě za stodolou v bývalé proluce v Hodonínské ulici mezi domy Habáňových č. 12 a Malhockých. Dnes je ukrytá na dvoře Josefa Čecha č. 219. Je zděná, původně s vahadlem, kdysi sloužila jako napajedlo. Do roku 1953 pak byla s okovem, dnes opatřená pumpou a doposud funkční. Je asi 200 let stará, voda je velmi tvrdá, vápenitá.

Obecnice byla naproti dnešnímu obchodu Hruška, před domem Hromků č. 225. Dnes ji připomíná altánek a napodobenina rumpálu. První foto je z konce 19. století, druhé kolem roku 1945.

Budova v pozadí je obecní váha (v Prušánkách býval na Drahách sklad řepy pro cukrovary v Břeclavě a Hodoníně).

Ořeška byla v uličce před Janěčkových domem č. 82. Dnes je zrušená. Z oslovených pamětníků si na ni nikdo nevzpomíná.

Víznerka byla v Cacardově vedle obchodu Žida

studna Ořeška

Aloise Wiesnera, dnes dům Martina Budína č. 330. Byla zděná, nahoře opatřená srubem. K tahání vody musel mít každý svůj „štranek“, na který nádobu zavěsil a tak tahal vodu. Hákem to nešlo, protože hladina byla hluboká 10 metrů.

Drábkova a Stojanova. V březnu a dubnu 1925 se začalo s odvodňováním pozemků Padělky a Díly nad kostelem, v dalším odvodňování se pokračovalo na jaře roku 1926. Voda stékala pod povrchem a naplňovala studny s velkou vydatností: první před Drábkovým, Nová ulice č. 461. Studna je zděná, při povrchu jsou skruže. S budováním chodníků byla zakryta a zavezena hlínou. Druhá je před Stojanovým, Nová ulice č. 438. Hloubka je šest metrů, dříve se tahalo hákem. Dnes je opatřená pumpou a je stále funkční.

Od Drábkových stékala voda humny dolů až na pozemky Díly od Těšicka a Ostudy, kde je v blízkosti kapličky Sv. Antonína další studna. Odtud voda tekla dolů ke Konci směrem k Prušánce. Z tohoto zdroje byla další mělká studna před Imrichových domem v Hodonínské ulici č. 498. A voda tekla dál... přes „Kanálek“ (což byla betonová roura) k domu Petrášových v Nechorské ulici č.

128 do mělké tůňky. Tam se voda nabírala do konvičky, prala se zelenina, kačeny ... a voda tekla ještě dál přes „škarpu“ a pak járkem přes dnešní Buškových a Kašparových humna stékala do rybníčka a s konečnou platností do Prušánky. Zrušeno při výstavbě kanalizace.

Na začátku Školní ulice před domem Čechových a Štávkových je kamenná studna stará více než osmdesát let. U vrchu jsou dvě skruže. Je pořád plná vody, nabírá se hákem, dříve se používala jako pitná, dnes je však pouze užitková. Odtud žídlá stéká po slínových vrstvách do studny před Gazdíkových domem ve Školní ulici č. 735. Je velmi hluboká, vyzděná, u povrchu jsou skruže. Dnes je zakrytá betonovým poklopem.

Příště se můžete těšit na pokračování „Studny v Nechorách“.

Jindřiška Zigáčková

Prameny:

Pamětní kniha obce Prušánky I., Okresní archiv Hodonín

Pamětní kniha obce Prušánky II., Okresní archiv Hodonín

Vyprávění pamětníků

Rodinný archiv

foto: archiv Obce Prušánky a autorky textu

Pozvánky na akce

Burza dětského oblečení v Prušánkách

V současné době je stále častější, že maminky malých i větších dětí nakupují oblečení, boty, sportovní potřeby a hračky přes nejrůznější internetové burzy. Tyto mají výhodu v tom, že maminky mohou za rozumnou cenu koupit zboží kvalitní a málo nošené nebo používané.

Mnoho okolních obcí pořádá na jaře a podzim bazary dětského oblečení. V Prušánkách ji začaly maminky organizovat už před pár lety a s velkým úspěchem. Smyslem těchto akcí je přiblížit se ještě víc maminkám (a vlastně celým rodinám). Oproti internetovému nakupování má taková burza několik výhod: neplatíte drahé poštovné a neprojíždíte benzin, oblečení a obuv si můžete vyzkoušet a prohlédnout, potkáte se s ostatními maminkami a podpoříte dobrou věc. Tou „dobrou věcí“ bude letos to, že veškerý výtěžek z burzy bude věnován na vybavení herny Klubu maminek, který v Prušánkách od jara funguje.

Co můžete nabídnout? Především podzimní a zimní dětské oblečení. Nabízejte se nabídnout i to, co se vám zdá,

že už by nikdo nenosil. Děti na vesnici běhají venku a zvláště na podzim a v zimě je spotřeba oblečení velká ☺ Nabídněte zimní bundy, oteplovačky, čepice a rukavice, vesty a punčochy. Přijímáme i kojenecké zboží. Vedle oblečení pro miminka bývá zájem o různé sedačky, houpací lehátka, jídelní stoličky, plenky a interaktivní hrací podložky. Možná máte doma nevyužité sportovní potřeby – helmy na kolo (ty se hodí vždycky), lyže a brusle nebo přímo kola, koloběžky a odrážedla. Odrostly vám děti a nevíte, co s hračkami? Pošlete je dál přes burzu. Velký zájem bývá o zvukové hračky, vláčky a traktory, vykrajovátka a strojky na plastelínu od Play doh, auta, panenky Barbie a stavebnice. Nabídněte těhotenské oblečení, které už nenosíte. A nezapomeňte na boty – bačkůrky, polobotky a tenisky, zimní boty a zateplené gumáky. Prohrabejte skříň a přijďte nás podpořit prodejem i nákupem. Jen prosíme, letní oblečení nechejte doma, nechejte ho na jarní burzu ☺

Novinky podzimní burzy: Připra-

vujeme pro vaše děti dětský koutek, abyste mohli v klidu vybírat a nakupovat. Úplnou novinkou je inzertní tabule, která bude v předzáří a na ni můžete pověsit svůj inzerát vytisknutý na A4. Přes tuto tabuli můžete nabídnout větší nebo dražší věci, které byste rádi prodali, ale nemáte možnost (nebo odvahu) je přivést. Jedná se především o nabídku kočárků, jídelních stoliček, postýlek, ale i větších nebo dražších hraček. Na tuto inzertní tabuli budete moci pověsit i poptávku (například, že sháníte pro dítě lyže určité velikosti).

A teď to nejdůležitější. Burza bude v pátek 16. října v době od devíti ráno do sedmi večer. Příjem zboží bude ve čtvrtek během dne a výdej v sobotu ráno a v pondělí odpoledne. Poplatek je stanoven na 10 % z tržby prodávajícího. Počet prodávajícího zboží tentokrát není omezen. Pro pořadové číslo prodejce a další informace volejte na 603 168 090 nebo 721 846 789. Burzu pořádá Klub maminek s podporou Obecního úřadu v Prušánkách.

Srdečně zve Klub maminek

4. ročník Gulášového festivalu - 31.10.2015

Vařit se budou všechny druhy gulášů, každý dle svého výběru. Družstva si zajistí kotel a všechny ingredience, které jim budou proplaceny, maximálně však 1000 Kč na uvařených 25 litrech guláše.

Pořadatel dodá stoly, lavice, dřevo, chléb, misky, naběračky, lžice, ubrousky, vodu. Vše ostatní už záleží na kuchařských mistrech.

PRAVIDLA SOUTĚŽE:

1. Nahlásit název družstva, název guláše a bydliště nejpozději do 10.10.2014 na email: simkova-zdenka@seznam.cz, nebo na mobil: Šimek 774 123 738, Šimková 774 123 739

Příklad: Bídníci/Bídný guláš/Prušánky

2. V družstvu může soutěžit 4 až 6 členů, ale celkový počet členů družstva je libovolný (mají funkci pomocníků). K dispozici bude prostor o rozměrech cca 4 x 3 m. Každý tým bude zapsán do seznamu soutěžících a bude mu přiděleno týmové číslo.
3. **Startovné ZDARMA!**
4. Tým má za úkol uvařit guláš v kotli o minimálním objemu 25 l.
5. Družstvo musí mít společný oděv, šátek, čepice, zástěry nebo jiný doplněk, který je bude označovat za členy týmu.
6. Čas na uvaření guláše je stanoven na dobu od 8.00 do 12.00 hod. Vše se připravuje až na místě – krájení cibule, masa atd.
7. Hodnotí se také vzhled soutěžního místa, styl vaření, způsob servírování, show.
8. Každý tým může využít z vlastních zdrojů vlastní občerstvení, pouze však příkladné doplňky jako kávu, svařené víno, rohlíky, koláče, palačinky apod.
- Od 18.4.2014 musíte mít při prodeji alkoholu nad 15% koncesi na prodej alkoholu.**
9. Tým může prodávat alkoholické nápoje pod 15% alkoholu, např. víno, svařák, a nealkoholické nápoje kromě piva.
10. Hotové jídlo může být servírováno zájemcům od 12.00 hod. za odevzdaný kupón, který si návštěvník festivalu zakoupí na pokladně zřízené na místě. V případě, že pořadatel prodá více než 100 lístků, bude mu za každý další lístek proplaceno 25,- Kč (5,- Kč je režie za misky, lžičky, ubrousky a chléb).
11. Jídlo může být zájemcům servírováno jak do misek pro přímou konzumaci, tak i do vlastních jídonosičů (1 miska 0,25 l = 1 kupón - 30 Kč). Do těchto nádob se bude vydávat až po 13 hod.
12. Družstvo s nejlepší gulášem vyhodnotí „odborná“ degustační komise, která bude hodnotit barvu, chuť, konzistenci, uvařenost, hustotu, objem a celkový dojem. A ve 14:00 hod. vyhlásí výsledky soutěže a odmění vítěze.
13. Pro větší fair-play soutěže bude možné hodnotit nejlepší guláš i prostřednictvím laické komise. Vítěz bude oceněn Cenou veřejnosti. A letos nově bude i cena za nejhezčí a nejvtipnější stánek!

Zdeňka a Luboš Šimkovi – Bar U Sávy

Přijměte pozvání

- 11. 11. divadelní spolek Svatopluk „Opona nahoru“
- 18. 11. Lampionový průvod
- 28. 11. K Nechorám za mladým vínem
- 29. 11. Adventní jarmark, rozsvěcení vánočního stromku
- 3. 12. Adventní koncert Hodonínské kvarteto
- 11.-13. 12. Vánoční výstava

Odešel prušánecký fotograf, vinař a dobrý člověk – pan Oldřich Hřebačka

Ten, kdo ho znal, si ho vždycky bude pamatovat jako drobného štíhlého muže, který byl vždy plný energie a který ani chvíli nepostál na jednom místě. V peněžence měl vždycky nějaké zajímavé fotografie,

které ukazoval se slovy: „Pamatuješ si... víš, kde je to focené... víš, kdo to je?“

Pan Oldřich Hřebačka se v Prušánkách narodil a prožil tady celý svůj život. A byl to život aktivní a bohatý. Intenzivně se zajímal o kulturní dění v obci, na každou akci šel se svým „foťákem“ a v pohotových momentkách dokázal velmi dobře zachytit atmosféru každé události. Průběžně také zaznamenával změny v obci, které se udály během jeho života.

Měl rád folklor, což dokazuje velké množství fotografií z hodů a slavností vinobraní. Jako jediný vytvořil archív fotografií hodových „májí“ od roku 1981 s počtem přespolní chasy, která na prušánecké

hody zavítala. Některé z jeho fotografií jste mohli vidět třeba na tradičních prušáneckých podzimních výstavách nebo třeba v knize „Prušánky – vinařská obec Podluží“. Pan Hřebačka také několik let pracoval jako člen redakční rady Prušánského zpravodaje.

Jeho velkou láskou byl vinohrad, měl rád práci ve vinici, rád chodil k Nechorám, kde s kamarády ochutnával dobré víno. Rok co rok se účastnil Zarážání hory ve Vrchních Nechorách, která se zaráží na jeho poli.

Letos tam už nepřišel. Jen jeho jméno bylo na seznamu vinařů, kteří nás navždy opustili...

*Mira Hřebačka, Jana Kamenská
a Vlasta Trechová*

Společenská kronika

Narození:

Lilly Čepičková
Teodora Poláčková
Eliška Salajková

Sňatky

Ondřej Strmiska a Kristýna Lungová

Opustili nás:

Marta Michalicová
Bořivoj Hunkař
Oldřich Hřebačka
Igor Bureš
Marie Maděryčová
Ludmila Danielová

60 let

Štěpánka Šorelová

HLEDÁM ke koupi
rodinný dům
v Prušánkách,
opravy nevadí,
zahradku uvítám.

Tel: 739 823 546
(i sms)

*SDH Prušánky
oznamuje, že v sobotu
17.10. bude sběr
železného šrotu.
Vyneste prosím sběr
před své domy až
v sobotu ráno, těžší
kusy vyneseme sami.
Ledničky nebereme.
Děkujeme předem.*

placená inzertce

centrum
úspor

LEVNĚJŠÍ PLYN a ELEKTŘINA

• snížíme Vaše výdaje za plyn a elektřinu

• vyřídíme za Vás přepis energií na jinou osobu

• pomůžeme Vám se smlouvou podepsanou
podomnímú prodejcí

zákaznické kontaktní místo - Centrum úspor

Štefánikova 10, Hodonín

Otevírací doba :

Po - Čt: 9:00 - 17:00, Pá : 9:00 - 15:00

tel. 720 757 310

www.centrum-uspor.cz

*Pravidlo č.1 - Myj si ruce ☺
foto Radka Šůrková*

Hody - společné zpívání, foto Helena Hosajová

*Skauti na Vysočině
foto Michaela Veselá*

*Zloduší a padouši na Týmečkách
foto Petr Omelka*

*Maminky na fotbalovém kempu
foto Jiří Nešpor*

*Nechoránek na Vinobraní
foto Jitka Omelková*